

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Орися Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Ока Нрыцак, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2024
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com
Друк:
Johnson Press of America, Inc.
815-844-5161 | jpaPontiac.com

ISSN 0740-0225

\$5 Один примірник / Single copy
\$50 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$60 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 Olga Savchuk Named New England Regional Council President / Ольгу
Савчук обрано головою Округи Нова Англія
5 Julia Penchak Is the UNWLA's New National Board Secretary / Юлія Пен-
чак, секретарка головної Управи СУА
5 Solomiia Kobuta Elected President of Philadelphia Regional Council / Соло-
мію Кобуту обрано головою Округи Філадельфія
7 Update: UNWLA XXXIII Convention

ДІАЛОГ З МИНУЛИМ. З АРХІВУ «НАШОГО ЖИТТЯ»

- 6 Ми доросли. З архіву «Нашого життя», 1940-ві роки. Лариса Тополя

ЗАХИЩАЄМО • ADVOCATE

- 8 NJ Regional Council Co-Hosts Holodomor Lecture at Rutgers. Marusia Kvit-
Flynn
9 Holodomor Book Now Available

НАВЧАЄМО • EDUCATE

- 10 I Dream in English (and Curse in Ukrainian). Marta Zielyk

РОЗВИВАЄМО • CULTIVATE

- 11 О, мово рідна. Віра Сорочак
12 Конкурс СФУЖО імені Марусі Бек
13 At the Ukrainian Museum: Celebrating the Pysanka
14 Мистецька акція «Батьківська хата. Homestead». Валентина Шемчук
16 Всеукраїнський шекспірівський конкурс студентських дослідницьких і
креативних проєктів імені Віталія Кейса (2023). Наталія Торкут
17 All Ukraine Student Shakespeare Competition in Research and Creative
Projects in 2023
17 Зум-зустріч з Галиною Крук. Марія Ревакович

ПІКЛУЄМОСЯ • CARE

- 18 Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers. Ока Нрыцак

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНКИНЬ • BRANCH & MEMBER NEWS

- 20 Вітаємо ювілярку нашого 139-го Відділу і продовжуємо плідно працю-
вати. Ольга Савчук
22 Branch 75 Celebrates 50 Years of Activism. Irena Sawchyn-Doll
24 Kostiantyna Ivanivna Malytyska, Patroness of Branch 75, Maplewood, NJ
25 Союзянка — активна волонтерка. День Союзянки в Окрузі Нью Йорк.
Лариса Тополя
28 Branch 91 (Bethlehem, PA) Commemorates the Holodomor. Roxanne Dew
28 Branch 56 (North Port, FL) Picnic Raises \$13,000 for Ukrainian Women
Soldiers. Patricia Zalisko
28 Branch 38 (Denver, CO) Honors Member Inya Saldyt. Helena Schultz
29 Plants for Sale! Branch 136 (Naples, FL) Turns Love of Gardening into
Fundraising Success. Natalie Santarsiero
29 Branch 137 (Clifton, NJ) Christmas Fundraiser Supports Keep Ukraine
Warm Campaign. Mariya Vasylykiv

ВІДИЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 30 Catherine Zadorecka Gorham
30 Богдана (Дана) Христина Іванець-Федорак
31 Lydia T. Jaciw Taraschuk
32 Anna Zabrocky

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 33 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
34 СУА . UNWLA

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Чарівна історія про лисичку, її книги та Неслуханя. Тетяна Прокоф'єва

OUR HEALTH

- 38 Self-Concept. Dr. Ihor Magun

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 39 Налисники на Колодій. Маріанна Душар.

Наша обкладинка. Перший номер «Нашого життя», 1 січня 1944 р.
Our cover. The first issue of Our Life, January 1, 1944.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Коли ми отримуємо поштою кожен новий примірник «Нашого життя», нам здається, що цей журнал існував завжди, чи не так? Однак коли у 1925 р. був створений СУА, не було жодного інформаційного бюлетеня чи журналу для її членів. Лише через деякий час, у 1932 р., було опубліковано кілька випусків двомовної газети для союзянок. А кількома роками пізніше у журналі «Америка» упродовж двох років виходила скромна сторінка з назвою «Новини СУА». Але наприкінці 1941 р. навіть випуск цієї сторінки припинили. Не дивно, що були перерви і зупинки у новинах СУА: створення і регулярне друкування періодичного видання завжди вимагає багато часу та відданості справі.

Коли умови для періодичного друкування преси врешті склалися, 1 січня 1944 р. керівництво СУА започаткувало власне видання з назвою «Наше життя». І журнал виходить безперервно донині. Протягом восьми десятиліть «Наше життя» є голосом нашого членства: на його сторінках документуємо нашу колективну історію, ділимося історіями стійкості, зберігаємо культурну спадщину та плекаємо почуття єдності серед українок Америки різних поколінь і географічних регіонів.

Цей ювілей не лише знаменує наше довголіття, але й засвідчує незмінну актуальність журналу. Його статті проливають світло на нагальні проблеми та містять вказівки, як використовувати наші голоси; він є мостом, що з'єднує діаспору з Україною; він документує нашу гуманітарну роботу протягом десятиліть та спадок нашого лідерства, що є важливим і залишиться для прийдешніх поколінь.

У майбутньому журнал «Наше життя» буде розвиватися в ногу з часом, залишаючись вірним основній місії нашої організації — захищати, виховувати, розвивати та піклуватися. Він і надалі буде життєво важливим засобом, що з'єднує різноманітне плетиво українсько-американських громад, зберігає яскравий килим української культури та заохочує волонтерські зусилля членів СУА для майбутніх поколінь.

When we receive each issue of *Our Life* in the mail, it seems like it has always been around, doesn't it? However, when the UNWLA was formed in 1925, there was no newsletter or magazine for members. Only a few years later, in 1932, a few issues of a bilingual newspaper for members were published. And then a few more years later, a modest page titled "UNWLA News" was hosted in the magazine *America* for two years. This was discontinued at the end of 1941. Little wonder that there were stops and starts: creating and publishing a periodical on a regular basis takes a lot of committed effort.

When the conditions were right, UNWLA leadership launched its own publication called *Our Life* on January 1, 1944. And it has been published continuously to this day. For eight decades, *Our Life* has been the voice of our members: documenting our collective history, sharing stories of resilience, preserving cultural heritage, and nurturing a sense of unity and belonging among Ukrainian American women across generations and geographies.

This milestone marks more than just longevity; it's a testament to the magazine's enduring relevance. Its articles have shed light on pressing issues and provided guidance on how to use our voices; it has been a bridge connecting the diaspora to Ukraine; it has documented our humanitarian work over the decades and the legacy of leadership that lives on for future generations.

Looking forward, *Our Life* magazine holds the promise of evolving with the times while staying true to our organization's core mission to advocate, educate, cultivate, and care. It will continue to serve as a vital conduit, weaving together the diverse threads of the Ukrainian American communities, preserving the vibrant tapestry of Ukrainian culture and the efforts of UNWLA members for generations to come.

Olga Savchuk Named New England Regional Council President

I was born in Monastyrsk in the Ternopil region of Ukraine and raised in Ivano-Frankivsk. In elementary school, my best friend, who played violin, inspired me to enroll in violin classes. Music opened another world for me. I continued my studies at Denys Sichynskij Music College, and after graduating, I joined the Prykarpathian University Music and Culture

department, where I also learned to sing in a choir. I loved it. After graduation, my daughter Nataliya was born. I won the Green Card Lottery and immigrated to the U.S. in 1999, starting my new journey in Stamford, CT, where I raised my little Natalochka and joined Myroslava Rosdolska teaching at the new School of Ukrainian Studies at St. Vladimir's Cathedral. I also assisted Gloria Gorbatuy with pysanka painting workshops during the annual Parents of Adopted Ukrainian Children event, organized by Bohdanna Puzyk at Soyuzivka.

I was thrilled when Gloria Gorbatuy and Kateryna Tanchyn suggested I organize a UNWLA branch in Stamford. I led meetings in our Stamford Ukrainian school and our local church with women interested in the UNWLA, and the new branch was officially formed in December 2016. I was happy to serve as branch president from 2016 to 2018 and as secretary since 2023.

In 2017, God blessed me with my son Julien, who is also active in Ukrainian cultural activities. He attends Ukrainian school and is a member of CYM and of the Ukrainian dance ensemble Kalynonka. My commitment extends to the greater Ukrainian community, where I continue to teach Ukrainian school, serve as *vykhovnyk* in CYM, and enjoy singing in our church choir. During the week, I work as an Accounting Manager at the Tarrytown House Estate, a beautiful property overlooking the Hudson River.

Ольгу Савчук обрано головою Округи Нова Англія

Я народилася в Монастириську Тернопільської обл., а зростала в Івано-Франківську. У молодших класах мені прищепили любов до музики і я навчалася у музичній школі, клас скрипки. Музика відкрила інший світ для мене і я продовжила навчання у музичному коледжі ім. Дениса Січинського, потім — у Прикарпатському університеті на відділенні музики та культури, де також співала в хорі. Після закінчення університету я народила донечку Наталю.

У 1999 р. емігрувала до США. Нова життєва сторінка розпочалась у Стемфорді, штат Коннектикут. У цей час я разом з Мирославою Роздольською вчителювала у новоствореній школі українознавства при церкві св. Володимира та продовжувала бути частиною нашої громади. Брала участь у заходах, організованих Богданою Пузик для батьків, котрі усиновили дітей з України (що проходять у культурному центрі «Союзівка» щорічно). Разом з Глорією Горбатою допомагала та навчала батьків і дітей мистецтву писанкарства.

Захоплена ідеєю Глорії Горбатої та Катерини Таньчин, я почала поширювати відомості про СУА серед жінок у школі українознавства та в церкві, а у грудні 2016 р. створила у Стемфорді новий відділ СУА. Мені було за честь працювати головою нашого відділу у 2016 — 2018 рр. та секретарем з 2023.

У 2017 р. Бог благословив мене сином Юліаном, який також бере участь в українському житті Стемфорда. Він навчається в школі українознавства, є членом СУМ і танцює в ансамблі українського танцю «Калинонька». Моя відданість нашій українській громаді вимірюється роками — я далі вчителюю в школі українознавства в Стемфорді, є виховником в СУМ та співаю в церковному хорі, а також працюю бухгалтером-менеджером в готелі Терітаун штату Нью Йорк.

Yuliya Penchak Is the UNWLA's New National Board Secretary

I was born in Zolochiv, Ukraine, and immigrated to the U.S. at the age of twelve. I graduated from Drexel University with a BS in Finance and hold an MBA from LaSalle University. With my husband, we are raising three children who are active in the Ukrainian community and engaged in Plast scouting activities. I have been a proud member of the UNWLA since 2009. Currently I serve as treasurer of Branch 10 in Philadelphia, and I am the past president of the same branch. My commitment extends to the greater Ukrainian community, where I have served on the board of Svitlychka Day Care for five years, taking on roles as chair, vice-chair, and treasurer. As a dedicated Compliance professional, I ensure the seamless operation of a local Ukrainian credit union.

Юлія Пенчак, секретарка Головної управи СУА

Я народилася в Золочеві Львівської обл. Емігрувала до Сполучених Штатів у дванадцять років. З чоловіком виховуємо трьох дітей, які активні в українській громаді та є пластунами. Я горда членкиня СУА з 2009 р., зараз є скарбником 10-го Відділу Округи Філядельфія. Закінчила Drexel University зі ступенем бакалавра фінансів і здобула ступінь магістра у LaSalle University. Останні роки багато працювала в українській громаді, була в управі «Світлички». Працюю у місцевій кредитній спілці на позиції compliance manager.

Solomiia Kobuta Elected President of Philadelphia Regional Council

I joined the UNWLA in 2022 and have been a member of Soyuz Ukrainok in Kalush, Ukraine, since 2004. I have lived in the U.S. for almost 15 years, and for 13 years I have worked in clinical research; I currently work for a company running a clinical trial for glioblastoma. The UNWLA has given me that feeling of completeness that I had been missing since moving to the U.S. – true friendships with women found through my branch (Branch 10) and the ability to promote our culture, advocate for Ukraine, and aid those in need.

The next two years will be challenging for all of us, but the strength and wisdom of the Philadelphia Regional Council motivate me to challenge myself further for a better future.

Соломію Кобуту обрано головою Округи Філядельфія

Мене звати Соломія Кобута, я приєдналася до СУА у 2022 р., а з 2004 є членкою Союзу Українок у Калуші, Україна. Проживаю у США майже 15 років, з них 13 років працювала в клінічних дослідженнях, наразі — у компанії, яка проводить клінічні випробування з лікування гліобластоми. СУА подарував мені відчуття цілісності, якого мені бракувало після переїзду до США, справжньої жіночої дружби, знайденої через мій 10-й Відділ, і здатності популяризувати нашу культуру, пропагувати захист України та допомагати тим, хто має потреби.

Наступні два роки будуть складними для всіх нас, але сила та мудрість членів Округи Філядельфія спонукають мене продовжувати кидати виклик складнощам заради кращого майбутнього.

Діалог з минулим

З архіву «Нашого життя», 1940-ві роки

Лариса Тополя, україномовний редактор

80 років тому наші попередники та засновники Союзу Українок Америки прийняли далекоглядне і принципово важливе рішення: започаткувати часопис «Наше життя». Завдання і мета його з роками зазнавала певних змін. Однак упродовж усього існування пріоритетно на його шпальтах друкують дописи про діяльність наших невтомних союзниць, знаходять місце для вістей з рідної України та розповідають про її підтримку, розміщують матеріали про українську культуру й традиції.

У ювілейний рік у кожному нашому випуску знайдете короткий опис однієї або кількох статей про те, чим і як жили наші союзниці упродовж одного з десятиліть нашого існування. Перший допис з такої серії базується на 1-му і 2-му номерах журналу США, що побачили світ у січні та лютому 1944 р.

«Ми доросли»

Таку назву мав допис голови США Олени Лотоцької у найпершому випуску журналу (на той час — газети) «Наше життя», що побачив світ у січні 1944 р. Це допис-вітання п. Лотоцької з виходом першого числа літопису, настанова для нашої спільної, зокрема, і редакторської, праці на майбутнє: «Нехай наша газета ще тісніше зв'яже нас в одну громаду, в одну родину. Нехай нас ще більше наблизить та об'єднає, стане речником і кінцевим другом та дорадником».

Чорно-білий друк першого журналу на 10 сторінках приваблює не стільки зовнішнім виглядом, як інфор-

маційним наповненням і окресленими намірами та планами, що закладалися на майбутнє і стосувалися його змісту. То ж у статті голови є і короткий підсумок праці США за 18 років існування — «За нами 18 років праці... Ми доросли до краювої національної організації», і наснажливі слова про завзяту працю жінок та «наш поступ», і переконання в тому, що «ми здвинули ідейну, культурну установу для просвіти, знання й праці для народу... Ми доросли, дозріли й стрічаємо... роки сміливо, зі знанням діла і праці». Не обминула п. Лотоцька і подальші плани: «Перед нами простягається ще непройдений шлях. Перед нами нові роки праці, труду й осягів».

Читачки перший журнал сприйняли особливо радісно. І відразу називали його «гостем, що загостив у хату», «приятелем на довгі роки» та побажали стати «не тільки хвилиною появою, але щоб виріс з нього славний часопис для добра цілого нашого громадянства». І з першими жертвами на його друк (а це близько \$300, з яких одноосібно \$100 від Василя Пуйди, \$25 від Стефанії Абрагамовської) та розумінням того, що «матеріальна підстава нашого часопису — це жертвність і

In each issue throughout this 80th anniversary year of *Our Life*, we will feature an article from one of the magazine's eight decades. Here, our Ukrainian-language editor Larysa Topolia has selected excerpts from UNWLA president Olena Lototska's article in the magazine's inaugural 10-page issue, January 1944, in which she reflects on the organization's first 18 years. The inaugural issue also listed the first donors to the Our Life Press Fund, among them a gentleman who gifted \$100 – a very hefty sum at that time.

підтримка читачів» продовжили його активну фінансову підтримку.

На першій сторінці першого номеру «НЖ» під заголовком «До всіх, у чиїх руках знайдеться "Наше життя"» читаємо, що «це скромне зусилля дати українській жінці в Америці її власний журнал. Такий, який став би їй помічним в організаційній праці та у щоденних годинних і домашніх обов'язках».

Історія нашої організації переконує, що членкині США, успішно реалізуючи численну кількість гуманітарних, просвітницьких та інших проектів, виправдали довіру і стали гідними послідовниками своїх славних посестер. То ж у свій 80-літній ювілей зі сподіваннями, що так і сталося, і, як написала Олена Лотоцька, з вірою «в ідейність українок», що є «духовно сильними», продовжуємо свою благодійну працю — кожна на своєму місці і в міру своїх сил та можливостей. І нехай кожного з нас гріють слова-переконання авторки допису Олени Лотоцької: «Через Союз Українок ми знайшли себе, зрозуміли себе».

UPDATE: UNWLA XXXIII Convention

The UNWLA is excited to announce that the XXXIII Convention will take place at the beautiful Sheraton Parsippany, 199 Smith Road in Parsippany, NJ. The hotel is conveniently located just 30 minutes from New York City and Newark Liberty airport.

The convention is being organized by the New Jersey Regional Council and will be held Friday, September 13, through Sunday, September 15, 2024. An exhilarating program is planned. Continue checking *Our Life* for further convention information, and start choosing your delegates today!

The UNWLA XXXIII Convention logo was created by Oksana Bats of Branch 143 using an AI app.

The Sheraton Parsippany.

NJ Regional Council Co-Hosts Holodomor Lecture at Rutgers

Marusia Kvit-Flynn, Branch 75, Maplewood, NJ

To commemorate the 90th anniversary of the Holodomor, an informative lecture entitled “Moscow’s Starvation of Ukraine (1932–1933): Why, How, and So What?” was presented by Victor Rud, JD, at the Douglass Library of Rutgers University on Monday, December 4. The event was a joint effort of the Rutgers library, the UNWLA New Jersey Regional Council, led by Oksana Konyk, and the Rutgers Ukrainian Students Club. Branches 75 and 135 took the lead, headed by presidents Margareta Nycz and Myra Downey, respectively. Branch 75 member Maria Kvit-Flynn coordinated the event with the library and the students club. Maria is also a member of the U.S. Holodomor Committee and provided the Holodomor exhibit that was displayed prominently during the prior month in the rotunda of the library for students to view and study. Important books about the Holodomor were on display, and a book for comments was placed next to the display. The comments were not surprising – “Why haven’t we ever heard about this?” – reinforcing why the Holodomor needs to

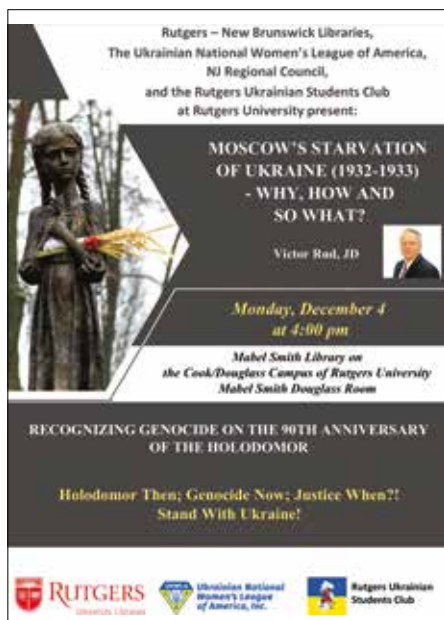
be studied. One of the tasks of the U.S. Holodomor Committee and its Curriculum sub-committee is to do just that: mandate that Holodomor history be part of the curriculum in primary and secondary schools. On November 28, 2023, the Ontario government mandated the study of the Holodomor in Grade 10 Canadian history courses beginning in September 2024. This is great news coming from Canada, and we hope it will serve as an impetus to implement the same here in the United States.

The lecture by Victor Rud was very well received. Mr. Rud is the son of Holodomor survivors and has studied the Holodomor for many years. He has shared his expertise at the United Nations, West Point, the Foreign Service Institute at the State Department, and the American University Kyiv, among others. His analysis and commentary have appeared in various academic and policy journals, newspapers, and other publications. One of Mr. Rud’s recurring themes was the use of politics in both the Holodomor and today’s war in Ukraine. “Famine denial became a necessary thematic trope of the public relations campaign for FDR’s recognition of the USSR. The public had to believe that it would enhance economic interests and secure peace” (quoting Prof. Ray Gamache). Today, aid for Ukraine’s war is withheld pending passage of politically charged legislation in Congress.

Adding to the success of the evening was the contribution by the two librarians, Kayo Denda and Judit Ward. Mrs. Denda, the event’s project coordinator, expressed gratitude for the opportunity to host the event. “Thanks again for the wonderful exhibition and Mr. Rud’s presentation. I am glad we were able to host such an important event in the Douglass Library. The exhibit and presentation were examples of how libraries can be more than repositories of books and can serve as a site to bring people together and enrich our lives. It was an honor to collaborate with you and other members of your organization.” Mrs. Ward’s work for the Holodomor effort was monumental; she posted online at the Rutgers library all the most current and important resources for studying the famine, which Maria presented to her from Lana Babij, our Holodomor research librarian from Connecticut. Rutgers students now have the best materials available to date to study the Holodomor.

On November 16, the Rutgers Ukrainian Students Club had screened the feature film *Mr. Jones* at the Rutgers Cinema as part of their Holodomor initiative. During the Victor Rud event, the students passed out the Walter Duranty revocation petition to participants. The evening ended with refreshments and conversation with our guest speaker and other attendees.

As Ukrainians fight for their existence today, they are driven in part by the memory of the Holodomor, as the war is threatening global food security, a stark reminder of what their ancestors experienced during the dark days of the Holodomor. This year’s Holodomor slogan, “Holodomor then, genocide now, justice when,” echoes the outcome that all Ukrainians now demand.

Soyuzianky from Branches 75 and 135 with speaker Victor Rud. Standing, l-r: Natalie Brandafi, Maria Sydor, Lucy Dzoba, Oliia Kuziw, Roma Lisovich, Margareta Nycz, Nina Wedmid, Slava Hordynsky, Kayo Denda (Rutgers librarian), Marta Popovich. Seated, l-r: Victor Rud, Maria Kvit-Flynn.

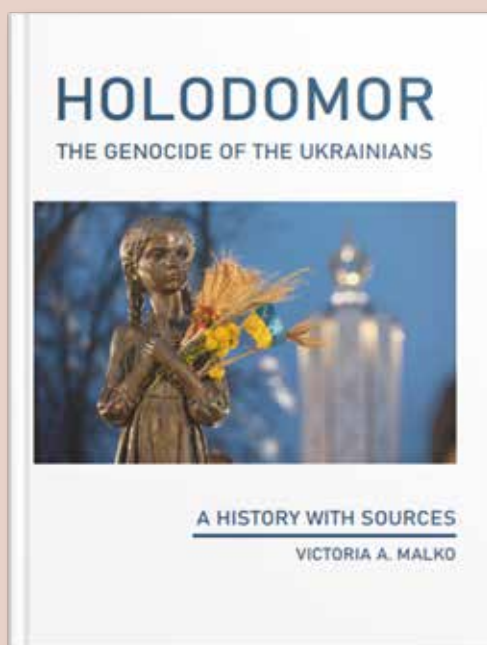
Rutgers librarian Kayo Denda (left) with Maria Kvit-Flynn (Branch 75), Nina Wedmid (Branch 75), Myra Downey (Branch 135), and librarian Judit Ward.

At the Rutgers Ukrainian Students Club screening of the film Mr. Jones at the Rutgers Cinema. Standing, l-r: club president Lexie Peltyszyn, Nina Wedmid, Myra Downey, Maria Kvit-Flynn, and Rutgers student Sofia Wernij, with other Rutgers students.

Holodomor Book Now Available

The UNWLA has been at the forefront of advocacy and educational efforts to recognize the Holodomor as a genocide of the Ukrainians. To commemorate the 90th anniversary of the Holodomor in 2023, the UNWLA, together with the Naftali Foundation, co-sponsored the publication of *Holodomor, the Genocide of the Ukrainians: A History with Sources*, written by Dr. Victoria A. Malko, Department of History, California State University, Fresno.

Although the exact number of Holodomor victims may never be known because the perpetrators deliberately destroyed evidence – the Kremlin covered up and denied the crime for over half a century – historians and demographers have suggested a range of 3 to 5 million victims, and recent research by Ukrainian criminologists and historians indicates that as many as 10 million Ukrainians became victims of the totalitarian regime. It was the most devastating genocide of the 20th century.

Only 34 states in the U.S. have so far recognized the Holodomor as a genocide. Use *Holodomor, the Genocide of the Ukrainians* as an inspiration and source of valuable data to continue your educational and advocacy efforts. You can read and download the book at the UNWLA website: unwla.org/project-groups/education/

I Dream in English (and Curse in Ukrainian)

Marta Zielyk, Branch 64, New York City

Words, words, words... It is safe to say that words have always been at the center of my life. As a journalist, interpreter, and translator, I have spent my career searching for just the right word, in English and Ukrainian, for every situation. With an eye to the reader and an ear to the listener, I was meticulous about stringing those words together into what I hoped were harmonious sentences, paragraphs, pages, and audio scripts.

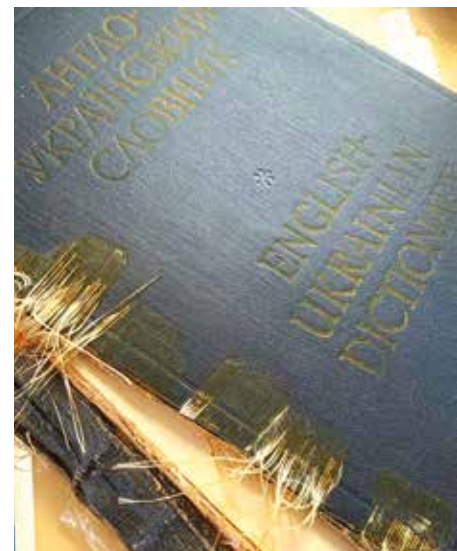
However, I rarely considered the issue of native language until a United Nations initiative prompted me to give it some thought. The UN designated February 21 as International Mother Language Day, and I found myself wondering what my answer would be if asked about my native language, Is it Ukrainian or English?

The long answer could involve calculating critical periods in my language acquisition timeline, discussing the concept of linguistic duality, or exploring immersion in a linguistic environment. But that seemed like too academic an approach. The short answer is much simpler and is confirmed, not by science, but by a deep-seated feeling in my heart: It is both. I use them interchangeably, depending on the situation, the subject matter, my interlocutor, and my mood. I dream in English but talk to babies and pets in Ukrainian. I curse in Ukrainian (don't tell my parents!) but always count in English.

Yes, I have two native languages, and they are embodied in two of my favorite books – my childhood *bukvar* (alphabet reader) and my first professional *slovar* (dictionary).

We spoke Ukrainian exclusively at home, so naturally my first word was in Ukrainian. (For the record, it was very unoriginal: Mama.) The fact that we lived in Manhattan's East Village, and I was surrounded by English speakers, made no difference. I knew no English until I turned 5 and went to kindergarten, where I picked up my "other" native language. The language gap between home and school was bridged fairly smoothly within six weeks, my parents tell me.

Yet my favorite book remained a *bukvar* from which I learned the Ukrainian alphabet. It was published in the early 1960s in the diaspora with witty illustrations by the talented Ukrainian artist Eduard Kozak. I was especially amused by the letter "Б" for "bubon" (drum) with its picture of children dancing and a musician playing on a fat, round drum. This *bukvar* was handed down to my two younger sisters who also learned the Ukrainian alphabet with its help. Unfortunately, all three of us left our mark on it – doodles, squiggles, scratches,

rips, spilled juice, smiley and sad faces – yet it has survived until today and is a cherished reminder of our childhood.

After I learned English in kindergarten, I accepted the linguistic duality of my life as totally normal... with one exception. When I was about 9, I grew increasingly frustrated with Ukrainian language class which was compulsory several times a week in my Ukrainian Catholic school. We were learning the rules of grammar, and I was very bored. I already spoke grammatical Ukrainian instinctively, so why should I be forced to memorize the rule governing the difference between the negative genitive and the locative case of Ukrainian nouns? I thought it was a waste of time and blamed the Ukrainian language as a whole. I marched home and announced to my parents that from that moment on I will speak only English. I was expecting them to be angry by this linguistic rebellion, but to my great surprise, they reacted calmly, almost indifferently. My mother simply said: Hmm... and turned back to the stove to continue stirring that evening's soup with her favorite wooden spoon. Slightly deflated, I nevertheless followed through on my decision to speak English. During that time my parents, wisely, did not make a fuss and spoke to me in Ukrainian as if all were normal. I quickly tired of being contrarian, but more importantly felt oddly disloyal for not speaking to my parents in their native language. In just 48 hours my rebellion was over; I quietly reverted back to Ukrainian, and we never mentioned the incident again.

As important as my little *bukvar* was at the beginning of my Ukrainian language education, it was another book, ten times the *bukvar's* weight, that I consider just as important to my life and career.

In the early 1990s, soon after Ukraine declared its independence, I began traveling there regularly as a U.S. State Department Ukrainian interpreter. During one of my trips, I stopped into *Naukova Dumka* (Scientific Thought), a bookstore in the heart of Kyiv offering academic, scientific, and literary books. I was delighted to find a small section devoted to linguistics, but truly astonished to see several Ukrainian/foreign language dictionaries that did not involve Russian as an intermediary. I grabbed the only English-Ukrainian one I saw. I don't remember what I paid for it, but to me it was worth its weight in gold, five pounds of it. Despite its size and heft, this *slovar* was the first thing I packed for my business trips. This was well before we had the luxury of smart phones that could summon multiple online English-Ukrainian dictionaries with a click or two anywhere in the world. If I was traveling and needed to find the right interpretation of a specific word, this *slovar* was my only hope. After dozens and dozens of transatlantic crossings, my *slovar* is the worse for wear, just like my childhood *bukvar*. My dictionary's spine is broken, and its front cover practically torn off. I have patched and re-patched it more times than I can count. Its front pages were lost decades ago, so I have no idea who published it and when.

None of this matters. I love both my *bukvar* and my *slovar* for what they represent: my two native languages, overlapping each other, reinforcing my family ties, strengthening my two cultural identities, and immeasurably enriching my world view.

О, мово рідна

До Дня рідної мови

Віра Сорочак, 129-й Відділ, Детройт

О, мово рідна, що ти пережила?!
 Яких тортур зазнала й катувань?!
 Та нині, в час війни, ти знов ожила.
 Ти обираєшся народом без вагань.
 Питаю вас: «Чи шпак кує на гілці?
 А чи когут затьохкає? Ще б пак!
 То чому ж ми — свідомі українці
 Паскудим свою мову, як ходак.
 Ні, я не проти, щоб російську знати.
 Це наша зброя проти москалів.
 Та не погоджуйтесь її плекати!
 І пам'ятаймо, що Тарас велів!
 Ну де у світі є така ще мова?
 Щоб перлами дзвеніли так слова.
 Вона і солов'їна, й калинова,
 Вкраїна-мати нам її дала.
 На мові цій пташки співають в лісі.
 Той соловейко, що у нас в гаю —
 Ви вслухайтесь, як по-українськи
 Витьохкує мелодію свою.
 Ну як тобою, мово, не пишатись?!
 Як душу піснюю ти рвеш до сліз!
 Люблю тобою тихо милуватись,
 Коли я шепіт слухаю беріз.
 Я вірю, буде жити Україна!
 Російській мові скажемо ми: «Цить!»
 І українська рідна, солов'їна
 По всьому світу гордо зазвучить!

Конкурс СФУЖО імені Марусі Бек

З нагоди 75-ліття Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) запрошує молодих українок з діаспори та з України, які є шанувальницями літературного мистецтва, взяти участь у XXXIII Літературному конкурсі імені Марусі Бек «Об'єднані любов'ю до України – для її перемоги та відновлення!». Партнером в організації конкурсу є Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою НУ «Львівська політехніка», а спонсором – Союз Українок Америки.

Конкурс названий іменем Марусі Бек (1908—2005) – успішної американки українського походження, юристки, докторки права, журналістки, державної й політичної діячки в США, активної громадської діячки в українській діаспорі, меценатки, першої жінки в Раді Детройта. За невтомні зусилля в привертанні уваги міжнародної спільноти до становища українського та інших народів, вимушених жити в умовах тоталітарного комуністичного режиму в Радянському Союзі, Марусю Бек справедливо називали «борцем за свободу».

Метою конкурсу є:

- вшанувати пам'ять та популяризувати ім'я Марусі Бек, почесної членкині СФУЖО, політичної та громадської діячки в Америці, правозахисниці, яка своїм прикладом показала українському жіноцтву за кордоном шлях боротьби за власні права і свободи та інтереси України;
- привернути увагу до українського жіночого руху за кордоном;
- спонукати українок з усього світу об'єднуватися для активної діяльності на благо України;
- стимулювати молодих творчих українок розвивати свої таланти.

Жанр літературного твору: есе, нарис, оповідання.

Умови конкурсу: до Конкурсу допускаються молоді українки з діаспори та України.

Вікові категорії: I – 14–17 років; II – 18–25 років.

Під час Конгресу СФУЖО Наталя Павленко, голова СУА, вручила референтці освіти СФУЖО Наталії Пошивайло Таулер чек на \$5000 для проведення цього конкурсу у 2024 р. Зліва направо: Наталія Пошивайло Таулер, Наталя Павленко, Маріянна Заяць.

During the Congress of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, in Poland in October 2023, UNWLA president Natalie Pawlenko (center) presented WFUWO Education Chair Natalia Poshyvailo Towler (left) with a check for \$5,000 for the 2024 Marusia Beck competition. At right is UNWLA Honorary President Marianna Zajac.

Обсяг робіт: 14–17 років – до 1000 слів; 18–25 років – до 2000 слів.

Вимоги до робіт. Конкурсні роботи мають бути оригінальними, виконані особисто авторкою; написані українською мовою, підписані псевдонімом, мають включати перелік використаних першоджерел; повинні бути надруковані шрифтом TIMES NEW ROMAN текстового редактора WORD, розміром – 14, інтервалом – 1,5. Окремим файлом слід подати коротку довідку про себе: фото, прізвище, ім'я, вік, країна проживання, домашня та електронна адреса, номер телефону.

Закінчення прийому робіт – 31 травня 2024 року.

Роботи надсилати на електронну адресу konkursm.beck@gmail.com із позначкою «На літературний конкурс СФУЖО імені Марусі Бек».

Критерії оцінювання: відповідність темі, літературно-художній рівень, оригінальність, обсяг твору. Оцінки є остаточними та не підлягають оскарженню. Завершення оцінювання – 1 серпня 2024 року.

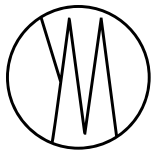
Оголошення переможців та церемонія нагородження відбудеться до Дня Незалежності України.

Роботи переможниць будуть **опубліковані** у журналі СФУЖО «Українка в світі» після оголошення результатів.

Нагороди та призи. Переможниці отримають нагороди у кожній віковій категорії: I – \$600 Can; II – \$300 Can. Дипломанти отримають відзнаку «Дипломантка літературного конкурсу СФУЖО імені Марусі Бек» та грошову нагороду в розмірі \$100 Can.

Додаткова інформація. Для деталей та уточнень звертайтеся за електронною адресою konkursm.beck@gmail.com.

Бажаємо учасницям Конкурсу успіхів та натхнення у створенні літературних творів!

THE UKRAINIAN MUSEUM 222 E 6 NYC

At the Ukrainian Museum: Celebrating the Pysanka

The Ukrainian Museum in New York is celebrating the iconic pysanka (Easter egg) with its exhibition Craft and Design: Pysanky, on view through April 21.

Ukrainian Easter eggs are part of an ancient tradition that originated in pagan times but was transformed through religious syncretism into the Christian Easter egg. Some versions of these elaborately decorated eggs have retained their pagan symbolism, while others have added Christian symbols and motifs, such as crosses or churches. Traditional ornamentation can be differentiated by colors, division lines, and motifs. The most common symbols and motifs used are the sun/star, eternity, plants (including the tree of life), animals, and symbols derived from a triangle. Egg decoration in Ukraine is widespread and displays a regional stylistic variation.

Folk cultures around the world consider the egg a symbol of springtime and rebirth. In the Ukrainian tradition, pysanky (plural of pysanka) were used for various social and religious occasions and believed to be a talisman, a form of protection against evil, as well as harbingers of good. Today, they are a wonderful gift of life with deep meaning.

About the exhibition Craft and Design: Pysanky

How do the terms “beauty” and “culture” function relative to one another in various disciplines, including craft and design? Various art historical models are often used to frame the cultural expressions of a singular community.

Traditional Ukrainian arts and crafts, or folk art, include decorative painting, embroidery, pottery, textile weaving, woodworking, and egg decorating, with styles and designs particular to different regions of Ukraine. A majority of these crafts were traditions that originated and flourished in rural areas and villages. Various symbols and meanings

from both the pre-Christian and Christian eras intertwined with each other. Kilims, textiles, and ceramics were incorporated into every home not only as decorative elements, but as family traditions and history. All the objects in the home were interconnected aesthetically; nothing existed on its own.

A key component of Ukrainian folk art is the pysanka, whose crafting dates back to prehistoric Trypillian culture. The word comes from the Ukrainian verb *pysaty*, to write.

At first glance, pysanky appear to be well-designed, beautiful self-reflections of the maker. But their rhetoric has an underhanded virtuosity, capable of producing unexpected effects. As the modernist architect Le Corbusier once remarked, the purpose of a home and its design is to move us. Pysanka artisans, then, consistently realize architecture's highest aim: they create works whose extraordinary power lies not only in how deeply they make us feel, but also in how they let us see the complexity of our feelings, in meaningful environments that help us live or dwell.

Currently, we live in a world with a focus on the individual and on all the goings-on of individual issues. The exhibition *Craft and Design: Pysanky*, curated by Ukrainian Museum director Peter Doroshenko, raises questions such as, What is beauty? How does the pinnacle of Ukrainian folk culture, the pysanka, position itself within design? In which spaces did these objects originate? Can these beautiful eggs raise visitors' spirits? This begins to unravel the subtle elements of beauty, with various definitions of the word.

www.theukrainianmuseum.org

Мистецька акція «Батьківська хата. Homestead»

США, зокрема 64-й Відділ, та УГКЦ святого Юра вперше представили в Нью Йорку етнографічний проєкт «Батьківська хата. Homestead»

Валентина Шемчук, кураторка проєкту «Батьківська хата. Homestead», референтка у справах культури та освіти 64-го Відділу США, заслужений працівник культури України, членкиня Національної спілки журналістів України.

Зліва направо: О. Браво, І. Куровицька, М. Венгер, О. Обертос, В. Гречинський, Л. Діттан, С. Паук, А. Ткачук, В. Шемчук, Л. Слиж, Л. Верба, Н. Чорна Козій, ієромонах-василіянин Церкви святого Юра о. Йосафат Коваль.

Уперше в Нью Йорку презентували етнографічний проєкт «Батьківська хата. Homestead». Мистецька акція проведена на ознаку пам'яті 90-х роковин Голодомору 1932–1933 рр. в Україні – Геноциду українського народу та на вшанування подвигу кращих синів і доньок України, які захищають рідну землю від російських окупантів. Організатори події: США, а саме Оксана Пясецька — дорадниця презентації проєкту й голова референтури з питань культури США, 64-й Відділ імені Іванни Рожанковської та Валентина Шемчук — кураторка проєкту, культурно-освітня референтка 64-го Відділу; Українська греко-католицька церква святого Юра та парох отець Йоан Лубів; ЧСВВ. Зібрання фінан-

сово підтримав Фонд розвитку громад Світового Конгресу Українців.

Проєкт «Батьківська хата. Homestead» — міжнародний. У ньому беруть участь як українці материкової України, так і представники тейхаської діаспори. Це команда неймовірних жінок: Оленка Браво й Наталка Стурджіл — союзанки зі США, та киянка Світлана Задоровська. Проєкт уже було представлено в штатах Вашингтон, Джорджія, Колорадо, Техас, у Канаді, Франції, Чехії та в Україні. Його унікальність полягає в тому, що на чотирьох десятках світлин, знятих у Національному музеї народної архітектури та побуту України, демонструють строї різних етнографічних регіонів України кінця XIX — початку XX ст. на тлі споруд відповідних теренів. Мета виставки в Нью Йорку — показати контраст між тим, як жили українці до Голодомору 1932–1933 років в Україні, заповідяного сталінським режимом, та до жахливих звірств сучасності — війни путінської росії проти України. І тоді, і нині зайти поливають кров'ю нашу землю, вбивають українців, нищать їхні оселі, нашу мову, культуру, церкви. Як у часи великого Голодомору, так само і нині українці рятують народний одяг від окупантів-бузувирів. Та рашистам не вбити нашу українську ідентичність, про що свідчать також і світлини проєкту: золотиться сумське зерно в долонях дівчини, вбраної в одяг Буринського й Роменського районів, стоїть у задумі вітряк із Путивльщини, а у

Учасники та гості презентації етнографічного проєкту «Батьківська Хата. Homestead».

стрій трьох поколінь однієї родини із Бородянського району вбралася киянка та прийшла до церкви.

На виставкову подію «Батьківська хата. Homestead», що відбулася 5 листопада 2023 р. в Українській греко-католицькій церкві святого Юра в Нью Йорку, завітав митрополит Борис Гудзяк, архієпископ Філадельфійський Української католицької церкви. Модерувала зібрання та створила поетичні епіграфи-присвяти батьківській оселі й пісням про рідну землю Валентина Шемчук. Її сповнене найглибшої шани до батьківської хати слово народжувало в уяві образ рідної оселі, а в серці озивалося любов'ю до батьківського обійстя. Зібрання благословив отець Йосафат Коваль. До учасників і гостей звернулася авторка проекту «Батьківська хата. Homestead», співзасновниця української школи в місті Сан-Антоніо, співорганізаторка українсько-американської платформи «Єднання» Оленка Браво. Квітами та оплесками глибокої вдячності організатори та учасники події привітали найдорожчих гостей – захисників України Сергія Паука та Андрія Ткачука, які перебувають у Нью Йорку на протезуванні та реабілітації на запрошення організації «Kind Deeds». Українськими та кримськотатарськими піснями й музикою гостей заворожили хор «Молода думка» (керівник і диригент заслужений діяч мистецтв України В. Гречинський), вокальна студія «Писанка» (керівник і засновниця О. Обертос), співачки Л. Верба та Л. Діттан, «думкарі» флейтистка Д. Козій, піаніст М. Хоминець та вокалісти С. Мельник, В. Чорний і У. Чорний. На виставковій події відбувся благодійний аукціон з продажу двох фотокартин.

Оксана Сорочан – референтка культури Округу Нью Джерзі США, членкиня 98-го Відділу, відзняла сюжети третього сезону проекту «Батьківська хата. Homestead». У презентації взяли участь союзнянки США, серед яких голова Округу Нью Йорк США Марія Венгер, союзнянки 83-го Відділу – Почесна голова США Ірена Куровицька та багатолітня директорка Школи українознавства Наталя Дума, заступниця голови 64-го Відділу ім. Іванни Рожанковської Наталя Добровольська. Членкиня 64-го Відділу, Почесна голова Округу Нью Йорк США Лідія Слиз від імені Головної Управи США подякувала організаторам і учасникам зібрання. Серед гостей були також родина Шемчук-Бетико з Пенсильванії та багато інших українців, які готові прийти на допомогу. Це

Глибока шана захисникам України.

також родина Романенків з України, що разом з союзнянкою 64-го Відділу Катею Сокіл Мельникевич і парафіянами Церкви святого Юра Наталею Чорною Козій, Наталею та Анною Ковальчук, звукорежисером Василем Чорним допомагали організаторам.

Глибока подяка за допомогу добровольцям – українському ресторану «Веселка» та крамниці «J. Waczynsky East Village Meat Market».

Під час події та опісля неї було зібрано 3 300 доларів на допомогу захисникам України. Придбані на зібрані гроші 140 оригінальних турнікетів САТ організація «Liberty Ukraine» доправила бригаді «Азов» в Україну.

Рідне обійстя було прихистком українців у жажливі роки Голодомору 1932–1933 років. Батьківська хата є оберегом українців у їхній героїчній боротьбі під час російсько-української війни – сучасного Геноциду українського народу. Як вияв любові і шани до рідної оселі постав у Нью Йорку етнофотообраз батьківської хати, про неї над Нью Йорком лунало українське слово та злітала наша пісня.

Фото надали: о. Володимир Радько, Олександр Сенік

БАТЬКІВСЬКА ХАТА

Присвята проєктові «Батьківська хата. Homestead»

Валентина Шемчук

Думкою Україною
На світанні долину я –
Батька хату далекую
Обніму я лелекою...
Ластівкою-утіхою
Причаюся під стріхою...
І синиці крилечком
Зачерпну озеречка...
Заспіваю горличкою
В тихім гаї над річкою...
Полохливою сойкою
Скрикну болісним зойком я...
Златочолою плискою
Обізвуся тут, близько, я...
Над рідною криницею
Схилюся журавлицею...
Притулюсь до віконечка,
Вмиюсь в променях сонечка –
Батька хату далекую
Обніму я лелекою...

Всеукраїнський шекспірівський конкурс студентських дослідницьких і креативних проєктів імені Віталія Кейса (2023)

Наталія Торкут, голова журі, керівниця Українського між університетського центру, професорка, почесний старший науковий співробітник Шекспірівського інституту (Стратфорд-на-Ейвоні)

Війна росії проти України, яка розпочалася ще у 2014 р., з 24 лютого 2022 набрала жакливиx масштaбів і нечуваної жорстокості. Вона призводить до катастрофічних наслідків: зруйновані мільйони людських доль, стерті з землі сотні наших міст і сіл, розбомблені університети, музеї, бібліотеки... Але навіть в таких умовах, завдяки відважним ЗСУ, працюють школи, театри ставлять вистави, а у підвалах бібліотек проходять культурні заходи.

Одним зі свідчень того, що наша культура продовжує виконувати свою місію, є проведення в умовах війни Всеукраїнського шекспірівського конкурсу студентських дослідницьких і креативних проєктів імені Віталія Кейса.

Започаткований у 2010 р., цей щорічний конкурс незмінно підтримується СУА. Націлений на зміцнення української ідентичності, він відіграє вкрай важливу суспільну роль, адже починаючи з ХІХ ст. українці саме Шекспіром – перекладами і театральними постановками його творів — маніфестували приналежність до Західної цивілізації. А в час війни конкурс ще й сприяє розвитку резиліентності суспільства.

За період існування конкурсу студентами з майже 40 університетів підготовлено сотні проєктів, що стали продовженням унікального націєтворчого проєкту, розпочатого М. Костомаровим, М. Старицьким, П. Кулішем. В умовах дії Валуєвського циркуляра та Емського указу, що мали на меті знищення всього українського, вони наважилися перекладати Шекспіра українською. Наприкінці ХІХ ст. значимість Шекспіра для українців задекларували І. Франко та Леся Українка. У радянські часи знищено режисера шекспірівських вистав Л. Курбаса, перекладачі Шекспіра українською опинилися в концтаборах (Л. Гребінка, Г. Кочур та ін.), а І. Костецький, Т. Осьмачка та інші вимушено емігрували.

Український шекспірівський центр реалізує щорічний Всеукраїнський шекспірівський конкурс студентських дослідницьких і креативних проєктів імені Віталія Кейса. До складу журі конкурсу,

зокрема, входять: професорка І. Римма Макарик (Університет Оттави, Канада); представники Київського національного університету імені Тараса Шевченка відомий перекладач, доктор фізико-математичних наук, професор М. Стріха та професорка Н. Жлуктенко; професорки О. Бандровська та М. Гарбузюк з Львівського національного університету імені Івана Франка; президент Української асоціації іспаністів, професор О. Пронкевич (Чорноморський національний університет імені Петра Могили); професорка І. Павленко (Запорізький національний університет); доцентка Д. Лазаренко (Університет Святого Климента Охридського, Болгарія) та провідні фахівці-шекспірознавці з різних університетів України. Очолює журі керівник Українського Шекспірівського центру професорка Н. Торкут (Запорізький національний університет).

Щорічно переможці фіналу отримують грошові премії від СУА. Призовий фонд становить \$2 000: \$500 (2 переможці за І місце), \$300 (2 переможці за ІІ місце), \$200 (2 переможці за ІІІ місце).

У 2023 р. на конкурс студентами 20 університетів із різних куточків України подано 72 проєкти. Фінал (публічний захист 21 дослідницького та 25 креативних проєктів) відбувся в режимі відеоконференції 18 березня 2023 р. у Запорізькому національному університеті. Фіналістів вітали професорка Ніколета Чінпоеш (Вустер), професор Бойка Соколова (Лондон) та представники СУА. 18 переможців нагороджено дипломами МОН України, 6 переможців отримали фінансову винагороду від СУА. Більшість проєктів-переможців певною мірою пов'язані з війною.

Уже 13 років поспіль СУА незмінно опікується конкурсом, чим засвідчує, що українська діяспора високо поцінує його роль у формуванні інтелектуальної еліти українського суспільства. У час війни така підтримка є впливовим стимулом, чинником заохочення учасників і джерелом натхнення для організаторів.

All Ukraine Student Shakespeare Competition in Research and Creative Projects in 2023

Ukrainian poet Serhiy Zhadan said during one of his performances that “culture cannot be put on hold.” The UNWLA-sponsored Shakespeare Competition in Ukraine is the embodiment of this sentiment, even as Ukraine continues to protect its sovereignty.

Begun in 2010, this annual competition, initiated by Prof. Vitaly Kejs, focuses on translating Shakespeare’s works, staging theatrical performances, and writing essays on Shakespeare and the connection of his ideas to contemporary Ukraine. Each year, six of the best entries receive awards funded by the UNWLA.

In 2023, students from almost 40 universities participated in the competition. Most of the submissions related to the current situation in Ukraine. Some wrote of Shakespeare’s vision of war or the use of Shakespeare’s works during war. Others highlighted Shakespeare as instrumental in providing therapeutic help in fighting stress.

The Shakespeare Competition jury is ably led by Professor Nataliya Mykolaivna Torkut, who founded the Ukrainian Shakespeare Center in 2009 and established Ukraine’s nationwide Shakespeare festival, Shakespeare Days in Ukraine, in 2018.

The UNWLA is committed to continuing its sponsorship of this unique program, which fosters deeper connections between Ukrainian youth and western cultural and literary traditions.

Зум-зустріч з Галиною Крук – лавреаткою літературного конкурсу Фонду Лесі та Петра Ковалевих (2022)

Марія Ревакович

12 грудня 2023 року відбулася віртуальна зустріч з українською поеткою та письменницею Галиною Крук – лавреаткою конкурсу Фонду Лесі та Петра Ковалевих в категорії прози 2022 року за збірку оповідань «Хто завгодно, тільки не я», що вийшла у харківському видавництві «Віват» у 2021 році. Організатором зустрічі була п. Оксана Пясецька, референтка у справах культури Управи СУА. Головною метою зустрічі було познайомити відді-

ли з переможцями конкурсу Ковалевих, за організацію якого відповідає СУА. Мені припала честь представити п. Галину та вести розмову після її доповіді на тему «Досвід втрати і можливості літератури».

Пані Галина – крім вже згаданої збірки оповідань – також авторка 6 поетичних книг і 4 книжок для дітей. У 2023 році у видавництві «Arrowsmith» в Америці вийшла її поетична книжка «A Crash Course in Molotov Cocktails» у двомовній версії. Вона учасниця багатьох українських і міжнародних літературних фестивалів у різних країнах світу, переможниця ряду літературних премій і стипендіатка різних програм у Польщі, Швеції та Литві. Її твори перекладені на 30 мов. Галина Крук – кандидат філологічних наук, захистила дисертацію з українського бароко. Проживає у Львові, викладає українську та зарубіжну літературу у Львівському національному університеті ім. І. Франка.

У своїй доповіді п. Галина зосередилася на нагородженій збірці «Хто завгодно, тільки не я» та розповіла, як виникли окремі оповідання і чому для неї було дуже важливим завданням зафіксувати історії різних жінок у різних періодах їхнього життя. Ці твори писалися упродовж 30 років і тому віддзеркалюють різноманітний жіночий досвід – і молодечу залюбленість з її тілесним коханням, і материнські тривоги жінки-заробітчани, яка спілкується з малолітнім сином в Україні через скайп, і втрату дитини у важкій вагітності, і родинне життя під час карантину, що тримається завдяки проворності жінки й матері, яка фактично стає головою сім’ї. Письменниця зауважує, що всі ці оповідання базуються на історіях або почутих від когось, або десь прочитаних, але й одночасно поєднують в собі її власний досвід. Творче писання для п. Галини має часто терапевтичний характер; для неї, як письменниці, суттєвим є фіксувати все людське – і трагічне (втрати), і позитивне (можливості). Доповідь п. Галини викликала низку запитань, тому опісля відбулася цікава дискусія.

Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers

Oka Hrycak, UNWLA Social Welfare Chair

In an ambulance, a medic awaits an emergency call.

Catching a nap on the front lines.

Last year, our organization launched our first Keep Ukraine Warm campaign, donating wood-burning stoves, warm bedding, and thermal clothing to soldiers and civilians in need. Generators were distributed to hospitals and warming centers.

This winter again, many Ukrainians have been in need of warmth. Among them are 60,000 women soldiers, of which 10,000 are on active duty at the front, enduring some of the harshest conditions.

As a Ukrainian American women’s organization, we chose these brave women as the recipients of our second winter campaign, Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers. We have been working with an energetic, highly respected NGO based in Kyiv, Zemliachky, led by Ksenia Drahaniuk and Andriy Kolesnyk. Their goal is to support women soldiers and provide them with certain necessities of war, including fitted and tailored seasonal uniforms sewn by locals in a factory in Kharkiv, boots, warm jackets, and protective gear. A complete set of quality supplies is only \$1,500. Drahaniuk and Kolesnyk have been honored by President Zelensky with a Golden Heart for their outstanding work, and have been interviewed by prominent journalists from the *New York Times*, the *Washington Post*, Radio Free Europe, ABC News, and other leading media outlets. (For a full list, visit Zemliachky.org.)

Natalie Pawlenko, president of the UNWLA, highlighted the campaign’s significance: “The needs of women on the front lines are unique; their gear must be tailored to their bodies. This campaign is crucial. If they can’t stay warm, they can’t continue to fight.”

Zemliachky co-founder Ksenia Drahaniuk emphasized the importance of supporting Ukraine’s women soldiers. “These women are sisters, daughters, and wives who have willingly stepped forward to defend their homeland, putting their civilian lives on hold. We must provide them with protection against the cold and against enemy fire. Each initiative we undertake as Zemliachky is a step towards security and care as they stand on the front lines.”

One of Zemliachky’s goals is to gather the women’s experiences via interviews and emails to share with the public an understanding of the everyday life of an active woman defender. This interview, provided by Ksenia and Andriy, is with Tora, a 23-year-old medic from Rivne:

INTERVIEWER: WHAT LED YOU TO THE ARMY?

I “met the war” while in bed. On February 25, 2022, I immediately went to donate blood. Then I registered at TRO (territorial defense). My mother is in the Army, so there was no panic. She prepared me for difficult situations. Our home was well-stocked with groceries and food for our dog. But I told myself, I need to do something. I found a training course in tactical medicine, working with the neighborhood.

WHAT IS YOUR ASSIGNMENT NOW?

Right now, I serve as a medic on the front who evacuates the wounded. Speed is a priority, getting to the wounded. Then we do a quick evaluation, diagnosis, and stabilization.

PLEASE SHARE AN EXPERIENCE FROM THE FRONT.

This is when you successfully remove your very first wounded soldier from a trench. The heart compression you perform goes well. But, after this, a wheel breaks, and a tire flattens. The wounded, nevertheless, must be moved to the next phase of evacuation. We ourselves are in need of evacuation. So many thoughts race through my head, but I must focus on the enemy drones in the sky.

WHAT WAS YOUR REALITY BEFORE WAR?

I was very involved in sports, martial arts, softball, and in many competitions. I enjoyed travel, and I still do. I dreamed of visiting the fjords of Norway, exploring the history of Greece and Italy.

I participated in many sports. Sport allowed me to be strong. I learned that without working at it, there would be no positive results. I planned to be a trainer, and be a good example for youth. My priorities have changed. Now I hope to help the next wounded soldier get into his or her uniform, again.

WHAT'S HARDEST FOR YOU NOW?

Knowing that I will not hear “Vitayu” (Hello) from a friend. Realizing that I am not just a medic, but a woman who is strong, physically and morally.

I want to see the end of war. I want to see how Ukraine changes. I want to grow old, drive a cool car, and tell my grandchildren what a tough grandmother they have.

WHAT'S LIFE LIKE NOW?

I live where my backpack falls. I may wake up when mice are munching my socks. I may wash with moist towels. Life is not easy. Just reality. When I can, I travel. Even visiting a nearby town is what I enjoy. And I love to go for tea. I love having tea, but even more, I like puer – a Chinese black tea.

WHAT IS VICTORY FOR YOU?

Victory. That is a sweet word that you want to scream in unison. But at the same time, it will be a new phase for Ukrainians. I do not know that it will be beautiful and wise. I hope there is understanding between civilians and the Army.

WHAT DO YOU WISH FOR UKRAINIANS AND ZEMLIACHKY ON THE FRONT?

I would like to remind Ukrainians that if we don't nurture and support the Army, tomorrow we will be supporting the army of another land. For our Zemliachky, I wish health, strength, for the fire in their soul to burn and for nothing to extinguish it.

Tora, feeling strong.

I hope this interview provided you with a glimpse into the experiences of a woman soldier, actively facing battle on the front lines.

Your ongoing dedication and passion for advocating, educating, cultivating, and caring are what make our organization successful in its efforts to aid Ukraine and Ukrainians around the world. *Slava Ukraini!*

Contributions may be made via the UNWLA's Facebook page or website (unwla.org/donate/), or by check (memo: K UW) payable to: UNWLA, 203 Second Avenue, New York, NY 10003-5706.

It's never too late to make a donation.

Вітаємо ювілярку і продовжуємо плідно працювати

Марії Пенк-Боднар, союзянці 139-го Відділу, виповнилося 80 років

Ольга Савчук, секретарка 139-го Відділу, Стемфорд, Коннектикут

Святкування ювілею Марії Пенк-Боднар. Зліва направо, 1-й ряд: Ольга Бакнов, Леся Процик, Катруся Яворська, Надія Пекар; 2-й ряд: Марія Павлович, Леся Коростенська, Наталія Григоруц-Бобко, Світлана Левусь, Марія Пенак-Боднар (з квітами), Галина Сайко, Лариса Нагорна, Тетяна Носаль, Орсія Назаровець, Яна Лапковська, Леся Стецько.

Союзянки 139-го та 73-го Відділів на Осінньому добродійному зборі. Зліва направо, присіли: Катруся Яворська, Леся Стецько; стоять: Надія Кільчицька (73-й Відділ), Тетяна Кокорська, Світлана Левусь, Яна Лапковська, Вікторія Пилипенко, Ольга Дмитрів, Лариса Нагорна, Катерина Таньчин (Голова округи Нова Англія), Ольга Савчук, Ольга Душак, Наталія Григоруц-Бобко, Галина Сайко, Орсія Назаровець, Оксана Луків (73-й Відділ).

Часто задумуюсь над змістом життя: що важливіше? Діти і домашні турботи, стосунки між нами, праця, яка дає засоби до життя та існування не лише своїх, але й тих, які потребують нашої допомоги тут і в Україні. Чи то почути добре слово, чи розпитати про рідних, переслати щось необхідне для наших незламних захисників, чи просто у вечірньому спокої помолитися за рідних і їхнє здоров'я, за воїнів і їхню мужність. Чи подякувати за день і ніч, за все, що маємо і чого не маємо, за мамину любов і турботу, за татову науку бути наполегливою у досягненні цілей, за бабусині теплі руки і радість, за успіхи онуків, за дідусеве усміхнене обличчя й цікаві розповіді, а ще за дзвінкий дитячий сміх і цікаві запитання, за те, що оточують нас небайдужі та віддані люди: батьки, вчителі, священники, друзі-однодумці.

За такими роздумами бачу і нашу союзянку Марію Пенк-Боднар — віддану справі, щиру українку з веселою вдачею. Добра і добра серцем, завжди допомагає, коли може. Її 80-літній ювілей ми відсвяткували в теплій і сімейній зустрічі з союзянками 139-го Відділу Округи Нова Англія у Стемфорді. Пані Марія — любляча мама та бабуся, яка, пишаючись, розповідає про свою доньку-лікаря Оксану та онуків, які цілеспрямовано ідуть до своєї мети. А які смачні налисники вона готує на всі наші святкування і щоразу нагадує: «Дівчата, не забудьте заїхати за ними».

Нелегким є життєвий шлях нашої союзянки. Тут, в Америці, вона вже у зрілому віці шукала, як себе реалізувати і бути корисною. Ще коли належала до Союзу Українок і проживала у Львові, у 1991 році з радістю приєдналася до відділу США у Денвері, Колорадо, і була активною в усіх справах. Згадує, як часто союзянки збиралися на збори у Анни Савич і як зустрічі з різними добрими людьми наповнювали її життя новим змістом і бажанням братися до праці. За освітою п. Марія —

музикант, професійний хоровик-диригент. Навчалася в Івано-Франківському музичному училищі ім. Дениса Січинського, а пізніше — у Львівській державній консерваторії ім. М. Лисенка, після закінчення якої працювала у Львівському культосвітньому училищі. Любов до пісні, яку прищепила їй матір, дотепер зігриває душу. А ще п. Марія тішиться, що наші молоді союзнянки докладають зусиль, щоб своєю підтримкою і працею звеличувати ім'я Жінки-українки.

Чоловік п. Марії, Ігор Боднар, був українським художником-графіком (представником генерації художників-шістдесятників), поетом, професором Львівської національної академії мистецтв і залишив у спадок колекцію картин і публікацій. Коли почалася війна в Україні, п. Марія на одному із благочинних заходів, де збирали кошти на допомогу українським воїнам, виставила на аукціоні його картину «Осінній Львів» і пояснила: «Ігор би схвалив моє рішення». Тепер картина у галереї міста Грінвіч тішить око сучасників і знавців мистецтва у далекій від України Америці. Виторговані за картину гроші пішли на добру та корисну, а головне необхідну допомогу. Крім мистецької насолоди, ми маємо нагоду почерпнути духовних сил з поезій Ігора Боднара:

*Бо люди не старіють,
Люди осеніють.
Люди навіть і не вмирають
Вони опадають листям жовтим
із Дерева Життя.
На долоні землі і вічності.
Потім вони злітають птахами
І летять, летять, летять...
Вертаються люди на землю знову
Квітами кожної весни.
Я йду до тебе, Осене...*

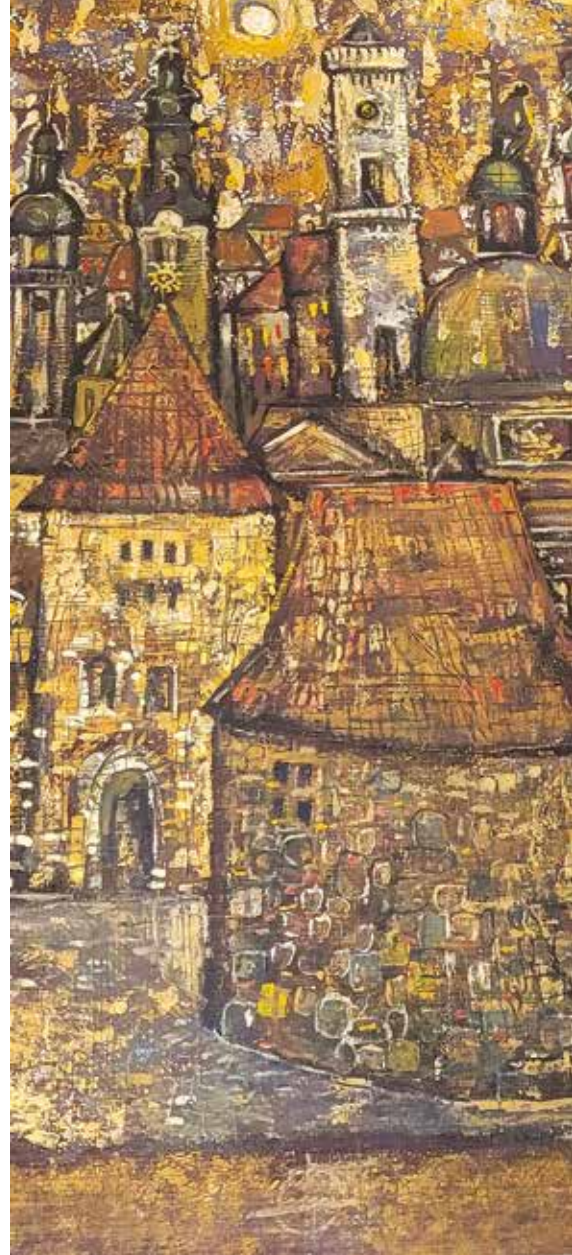
То ж ще раз щиросердечно вітаємо нашу п. Марію з ювілеєм! Бажаємо міцного здоров'я, Божого благословення на Многії та благії літа! Дякуємо за те, що ви є з нами!

Ми ж продовжуємо плідно працювати. Як осінь багата своїми барвами та плодами, так і наша союзнянська родина багата на добродійні справи: допомога потребуючим, воїнам і своїй країні була успішною. Організований 139-м Відділом Осінній добродійний збір на підтримку кампанії СУА зі збирання коштів на апарати внутрішньої фіксації кісток та вакуумні апарати для військових госпіталів Львова, Івано-Франківська та Києва, ще раз підтвердив, що тут, далеко на чужині, ми допомагаємо нашим захисникам у нелегкій боротьбі з ворогом.

Як завжди, розпочався захід молитвою, яку провадив о. Ігор Мідзяк. Голова 139-го Відділу Лариса Нагорна подякувала всім за чисельну присутність та бажання допомогти коштами. Хвилиною мовчання ми вшанували всіх полеглих борців за нашу незалежність. Також згадали тих, кому ми завдячуємо тим, що наша країна стоїть і бореться за своє майбуття.

Потім союзнянки почастивали гостей смачною вечерею, а гурт «Забав» створив приємний і затишний настрій чудовим музичним супроводом. Але родзинкою вечора, як звичайно, були наші талановиті діти з музичного інституту, що зіграли чудову казку «Рукавичка»! Дякуємо Надії Сольській, Лідії Кушнір та Олесі Пализі за їхню копітку працю музичного виховання дітей, чиї голоси звучали, мов дзвіночки.

Кожні такі збори для нас є найкращим засобом популяризації нашої організації. Вітаємо нових союзниць, які приєдналися до нас того вечора: Даня Небилович, Ірина Кузьмич та Ірина Чаборик. Ми раді, що ви серед нас і що ініціативні та охочі до праці. Гуртом завжди легше творити будь-яку добру справу!

Ігор Боднар. Осінній Львів.

Зліва направо: Ольга Савчук і нова членкиня Даня Небилович.

Branch 75 Celebrates 50 Years of Activism

Irena Sawchyn Doll, President, Branch 75, Maplewood, NJ

Olha Basarab-Ponos (left) with her Certificate of Recognition for being the first president of Branch 75 and a 50-year member of the UNWLA, and Branch 75 president Irena Sawchyn Doll with the Certificate of Appreciation for the contributions of Branch 75 to the Ukrainian community and the UNWLA.

It is important to step back from time to time and highlight milestones in our organization, to gain perspective on our accomplishments and invigorate our spirits for further advancement of our mission. In October 2023, UNWLA Branch 75 of Maplewood, NJ, named in honor of Kostiantyna Malyska, did just that: the branch celebrated the 50th anniversary

of its inception with a gala dinner dance held at the Ukrainian-American Cultural Center of New Jersey in Whippany.

Over 150 people marked the anniversary and honored the women who for 50 years have dedicated their time and talents to the betterment of Ukrainians in the diaspora and in Ukraine.

Branch 75 president Dr. Irena Sawchyn Doll greeted the many UNWLA members who attended the event, including dignitaries from the UNWLA Executive Boards: President Natalie Pawlenko, Vice Presidents Nadia Nynka and Valentyna Tabaka, Financial Secretary Karen Chelak, Officer-at-Large Oksana Lodziuk Krywulych, National Social Welfare Chair Oka Hrycak, and National Scholarship Chair Nadia Jaworiw.

The attendees recited the moving UNWLA prayer, and together sang the UNWLA hymn, led by Sviatoslava Kaczaraj and Irena Sawchyn Doll.

The formal program had several poignant moments that came from looking back 50 years. Olha

Basarab-Ponos was honored with a Certificate of Appreciation from New Jersey Regional Council President Oksana Konyk for being the first president of Branch 75, and for remaining a stalwart supporter of the branch during 50 years of membership. The contributions of all past presidents were noted, and the 14 past presidents who were in attendance received a commemorative rose. A moment of silence reminded guests about the members who are no longer with us. Six members received Certificates and pins for their 50 years of membership in the UNWLA.

UNWLA President Natalie Pawlenko, who had just returned from the World Federation of Ukrainian Women's Organizations conference in Poland, spoke enthusiastically about looking forward to the broad-reaching impact that the UNWLA has as a women's organization. She encouraged members to leverage the strength of sisterhood for the greater good of the Ukrainian people.

Branch 75 group photo.

In her speech, branch president Dr. Sawchyn Doll asked the question, "What kind of women joined UNWLA Branch 75?" She described women who were dedicated to helping others while working with like-minded women, and who wanted to develop their Ukrainian identities. She noted that so many members remained committed to the branch for so many years because they always "remembered to have fun" and enjoyed personal growth as members.

Attendees were entertained by performances from the Iskra Dance Ensemble, virtuoso violinist Innessa Tymochko Dekajlo, and saxophonist Taras Hryniuk. The evening continued with dancing to the romantic music of the Tempo orchestra.

Over the past 50 years, Branch 75 has had an illustrious history of activism in helping Ukrainians who are in need and enabling Ukrainian culture to thrive in the diaspora. A dominant driver has been to increase awareness of the Ukrainian identity in our own American communities.

The core of the branch's work has always been social welfare and humanitarian aid. One of the fledgling group's first major undertakings was the establishment in 1977 of the Bureau of

Social Welfare – a storefront in Newark, NJ, where elderly Ukrainians came for assistance in applying for government benefits. The highly successful endeavor was expanded to include activities and social events for area seniors.

Another early local project was to bring traditional Easter baskets complete with blessed foods to shut-ins who could not come to church. This initiative has continued uninterrupted to the present, except for the COVID years, when Easter greeting cards were sent in lieu of personal visits. This has become so popular that greeting cards are now being sent for other holidays as well, to an expanded group of seniors.

In a major venture to support the elderly in Ukraine, the branch purchased a much-needed industrial washing machine, medical equipment, and other supplies for a geriatric center in Tyvriv, Ukraine. The Babusia Fund for indigent elderly women in Ukraine has always been generously funded by the branch, as have such other UNWLA programs as Keep Ukraine Warm and Support Hospitals in Ukraine.

Branch 75 took on a multi-year obligation with the "adoption" of wounded soldier Vadym

Sviridenko and his family, helping the invalid regain his independence through multiple medical procedures in the U.S. while assisting his family in Ukraine.

One continuing thread throughout the past 50 years has been a focus on children's needs, starting with the opening in 1981 of a pre-school in Newark, NJ. More recently, the branch has made substantial financial donations to several children's institutions in Ukraine, including orphanages in Pokrovsk and Severodonetsk, and the Dzherylo children's center in Lviv.

The Holodomor has been another long-term focus of ac-

tivism. The branch has sponsored many community events with invited speakers who presented new developments in researching and understanding the Holodomor: Andrew Stutaford, Prof. Lubomyr Luciuk, Victor Rud, Victoria Malko, and others. Most recently, branch members supported an exhibit and colloquium at Rutgers University commemorating the 90th anniversary of the Holodomor, including the screening of the film *Mr. Jones* for the Rutgers student population (see story page 8).

Throughout its history, Branch 75 has enthusiastically cultivated Ukrainian arts and culture in New Jersey. It has presented four major art exhibits and organized numerous cultural events, including film screenings, literary/musical evenings, *Vyshyvani Vechornytsi* (Embroidered Evenings) dances, and many more. Members have supported the Ukrainian Museum with membership and group visits to exhibitions. And no one will forget the themed shows and dances of the 1980s and 1990s with headlines like *Parisian Nights*, *The Old West*, *Cabaret*, and *Arabian Nights*, among others.

Branch 75 members have also regularly taken on leadership positions in the UNWLA, at various levels. Currently there are three members on the UNWLA Executive Board, one on the National Board, and three on the NJ Regional Council.

UNWLA Branch 75 has proudly followed in the footsteps of its patroness Kostiantyna Malytska, who exemplified the best of Ukrainian activist women (see sidebar). May the women of Branch 75 continue their good work for many years to come!

Photos courtesy Oksana Sorochan and Alex Buzunov.

Kostiantyna Ivanivna Malytska

Patroness of Branch 75, Maplewood, NJ

An envelope and stamps issued in 2022 to commemorate the 150th anniversary of Kostiantyna Malytska's birth.

Kostiantyna Ivanivna Malytska (1872–1947) was an extraordinary woman whose vitality and achievements serve as an example for us all. In the face of adversity, she showed courage and an ability to organize and establish institutions to better the lives of the Ukrainian people.

Born in 1872 in the Ivano-Frankivsk town of Kro-pyvnyk, Kostiantyna began gaining fame as a poetess when she was 20. In Halych, where she taught for 11 years, she established reading rooms called *Prosvita* in surrounding villages.

At 31, she moved to Bukovyna, where she published literary works and began organizing women's groups in the surrounding villages. At 33, she became the inspiration for the formation of the women's organization *Zhinocha Hromada* (Women's Community).

In 1906 she moved to Lviv to teach at the first private Ukrainian girls school, named for the poet Taras Shevchenko. In addition to teaching, she became editor of the journal *Dzvinok*, and a member of several pedagogical societies.

In the midst of World War I, at the age of 40, she co-founded a fund to support the Ukrainian *Sichovi Striltsi* army and wrote patriotic songs, including the famous "Chom, chom, chom zemle moja" ("Why, why, why, land of mine"), which became the *Sichovi Striltsi* anthem.

She was sent into exile in Siberia, where, undaunted, she organized other Ukrainian exiles and formed the first Ukrainian school in Siberia. Once allowed to return home to Ukraine, she redoubled her participation in community ventures. Under her leadership, significant improvements were implemented in village schools. She continued her prolific writing and was one of the founders of the organization *Women's Service for Ukraine* (*Zhinocha Sluzhba Ukraïni*), which she led in its formative months.

She died in Lviv on March 17, 1947, and is interred in the *Lychakivskii* cemetery.

Kostiantyna Malytska used her talents where they could do the most good for her communities. Undaunted by adversity, she believed in the strength and power of women when organized into one voice.

Союзянка — активна волонтерка

**У День Союзянки Округа Нью Йорк США вшанувала
благодійну волонтерську працю членкинь своїх семи відділів**

Лариса Тополя, пресова референтка Управи Округу Нью Йорк

Загальне фото членкинь Округу Нью Йорк США та гостей свята.

День Союзянки, де вшановують просвітницьку та благодійну працю союзянок Округу Нью Йорк США, є для нас святом традиційним. Останні два роки така діяльність особливо пошавилася: через повномасштабне вторгнення росії потреба у підтримці України неабияк зросла. Саме тому захід, що відбувся у листопаді 2023 р., присвятили союзянкам-волонтеркам — працюючим і відданим жінкам, які мають серця ангелів і чия благодійна праця є прикладом. Адже якщо одні волонтери кажуть «Ми хочемо це зробити», інші — «Ми все зробили, що змогли», то наші союзянки повторюють: «Ми все зробили, що змогли, а тепер беремося за неможливе». І з ранку до ночі збирають гроші на ліки та одяг, допомагають з облаштуванням життя тим, хто залишився без домівки, зігрівають, годують і напувають тих, хто голодний і спраглий. Тому навіть короткі звіти відділів переконливо засвідчили, що наші членкині небайдужі до проблем інших, чуйні до потреб ближнього та протягують руку допомоги й безкорисно жертвують свої сили, час і фінанси на підтримку України.

З привітальним словом до гостей свята звернулася голова Округу Нью Йорк Марія Венгер. Вона висловила вдячність і повагу кожній союзянці, чия волонтерська праця підтримує Україну та звеличує нашу організацію, та привітала гостей, що завітали на свято. Також зауважила, що США завжди був серед лідерів гуманітарних ініці-

Зліва направо: представник УККА А. Добрянський, голова Округу М. Венгер, журналістка Л. Корсун.

Зліва направо: Почесна голова Округу Л. Слиж, заст. Голови Округу О. Жукоф, пресова реф-ка Л. Тополя, музейна реф-ка Н. Соневецька, стипендійна реф-ка Л. Шатанська, господарська реф-ка Б. Даньків

Зліва направо: Ю. Сітнікова, голова 1-го Відділу А. Шигаєва, Н. Швець.

О. Стрижак (ліворуч) і М. Шуст біля столу 113-го Відділу.

Квінтет «Волошки», 21-й Відділ.

С. Зелік (ліворуч) і М. Волчук біля столу 64-го Відділу.

Ведуча М. Шемчук, 21-й Відділ.

тив на підтримку українців і що наші відділи беруть участь у реалізації проектів, започаткованих Головною Управою СУА, та покривають безліч інших гуманітарних потреб українців, що звертаються до них особисто.

На підтвердження величі благодійних зусиль союзнячок голови відділів розповіли про волонтерську працю своїх членкинь (від початку повномасштабного вторгнення росії в Україну та загострення війни на всіх напрямках у лютому 2022) та ілюстрували її великою кількістю фотографій. Відділи знаходили різні способи заробити кошти для підтримки України: участь в Українських фестивалях, торгівля власними творчими виробами та кулінарними смаколиками, Різдвяна Коляда та багато інших ініціатив.

Анастасія Шигаєва (голова 1-го Відділу) розповіла про Почесний 1-й Відділ, що є ровесником нашої організації і який за свою майже 100-літню історію, оновлений молодими представницями, продовжує творити добро на ниві культури та доброчинства. Чимало славних благодійних і культурних традицій у 21-го Відділу ім. Ліни Костенко, що вже 93 роки торує свій шлях. Про членкинь, які успішно реалізують задуми на підтримку України, гуртуючись з українством Брукліну, повідомила голова 21-го Відділу Ярослава Герльовська. Про те, як молоді та завзяті союзнячки разом з мудрими посестрами 30-го Відділу ім. Лідії Крушельницької невпинно працюють на шляху благодійництва та волонтерства і поширюють українську ідею у Йонкерсі, розповіла голова відділу Лілія Балкова. Союзнячки 64-го Відділу ім. Івонни Рожанківської упродовж свого існування організували велику кількість просвітницьких заходів і добродійних акцій. Про волонтерську працю членкинь заради підтримки українців у часі війни розповіла заступниця голови 64-го Відділу Наталя Добровольська. Люба Шатанська, заступниця голови 83-го Відділу, вдячним словом вшанувала поважних членкинь відділу, діяльність яких вирізняється особливим ставленням до збереження української культури та неосяжною працею з підтримки молодих українців у їхньому навчанні. Про невтомну працю 113-го Відділу повідомила голова Орися Стрижак. На волонтерських засадах відділ десятки років підтримує Український музей в Нью Йорку та допомагає українцям, яких спіткала біда. Оксана Жукоф, голова 125-го Відділу, розповіла про активних та енергійних союзнячок, які можуть зробити навіть те, що, на перший погляд, виглядає нереальним, заради поширення української культури та наближення Перемоги.

Наша округа пишається творчими талантами своїх членкинь. Підтвердження тому — про-світницько-концертна програма на святі. Так, союзянка 21-го Відділу Оксана Влашинець оз-найомила присутніх з історією розвитку волон-терського руху, зокрема і в Україні. І римованим читанням власного твору «Мати, війна, жінка, волонтерка...» емоційно та образно підтвер-дила, що волонтерство для жінки — не тільки почесний обов'язок, але й поклик душі. Гості за-чаровувалися співом квінтену «Волошки» 21-го Відділу (Лариса Крилова, Надія Хоменко, Надія Шевчук, Стефанія Одомірок, Наталія Бойчук), Со-фійки Балкової (донька союзянки 30-го Відділу Лілії Балкової), Марії Яновської (1-й Почесний Відділ). У залі звучали мелодії у виконанні інстру-ментального дуету від 1-го Почесного Відділу (Наталія Швець, скрипка, Юлія Сітнікова, ф-но). Гумореску В. Барагури «Вічно Союзянське» за-читала Софійка Зелик (64-й Відділ), чим підтвер-дила, що ми вміємо не лише плідно працювати, але й весело про це розповідати. Патріотичного налаштування святку надали союзянки, які декла-мували вірші Т. Шевченка, В. Стуса та Л. Костен-ко. Це Ольга Кузьмин (83-й Відділ), Оріся Стри-жак і Марія Шуст (113-й Відділ), Оксана Жукоф (125-й Відділ) та 10-літній Дем'ян Кунцьо (ди-пломант конкурсу «Тарас Шевченко єднає наро-ди»). Ведучою на святі була Марія Семчук (21-й Відділ), програму уклала Лариса Тополя (64-й Відділ), а технічну підтримку забезпечили Євген Беркало, Юрій Семчук і Олег Венгер. «Многая літа» усім союзянкам-волонтерам, а також укра-їнцям і Україні, заспівала Дарія Рекуча, Почесна членкиня найстаршого відділу СУА, а всі гості її радо підтримали.

На святі можна було придбати твори й книги українських письменників і митців, смаколики і художні вироби наших союзянок. Охочі взяли участь у розіграші лотереї, кошики для якої підго-тував кожен з відділів. Завдячуючи жертовності гостей зібрано 2,5 тис. доларів, що використано на підтримку України. Наприкінці свята всіх чека-ла смачна перекуська, яку підготували відділи ок-руги, а Богдана Даньків (64-й Відділ), Мальвіна Вітенко (125-й Відділ) та інші союзянки-госпо-дині люб'язно нею пригощали гостей.

То ж вітаємо всіх союзянок-волонтерів СУА: ви — гордість нашого українського закордоння, ви — приклад служіння людям. Дякуємо, що ві-рите в Україну та підтримуєте її своєю благодій-ною працею! Многая літа Вам і всім українцям! Многая літа й Перемоги нашій рідній Україні!

Автор фото — Олеся Брава, 1-й Відділ.

О. Кузьмин, 83-й Відділ.

М. Яновська, 1-й Відділ.

О. Влашинець, 21-й Відділ.

С. Балкова, 30-й Відділ.

Зліва направо: О. Антонюк (125-й Відділ) і К. Виногра-дова (1-й Відділ) за реєстраційним столом.

Branch 91 (Bethlehem, PA) Commemorates the Holodomor

Branch 91 held a Candlelight Vigil at the Bethlehem City Hall, Payrow Plaza, on November 19, 2023, to commemorate the 90th anniversary of the Holodomor. In honor of the victims of the Holodomor, the branch also held a food drive and delivered the collected donations to the Second Harvest Food Bank for the benefit of the local community. – Roxanne Dew, branch president

Branch 56 (North Port, FL) Picnic Raises \$13,000 for Ukrainian Women Soldiers

The Branch 56 annual picnic in Venice, FL, on November 4, 2023, attracted more than 100 guests, including a number of special guests invited by the branch: therapists and doctors from Unbroken, a health care provider in Lviv that specializes in treating victims of traumatic brain injuries (which regrettably are all too common in Russia's war on Ukraine), who were in the U.S. to receive training in new treatment protocols and methods at the James A. Haley Veterans' Administration Hospital in Tampa, FL. The picnic, which included music, song, and an auction of very special items generously donated by branch members, raised over \$13,000 for the UNWLA's Keep

Ukraine Warm campaign in support of the Zemliachky (see story on page 18). Since Russia's invasion of Ukraine in February 2022, Branch 56 has raised more than \$85,000 for various UNWLA humanitarian relief funds, such as Keep Ukraine Warm, critical medical equipment for the front lines, and the Zemliachky project. – Patricia Zalisko, branch press officer

Branch 38 (Denver, CO) Honors Member Inya Saldyt

After over 30 years of service, Inya Saldyt has stepped down from holding a leadership position in the Denver branch of the UNWLA. Inya joined the branch shortly after moving to Denver in 1991, and has continuously been on the Board or held the office of Treasurer or President since then. Inya is a first-generation American born to Ukrainian parents who arrived in Buffalo, NY, in 1949. Her mother, Oksana Saldyt, was an avid member of the Buffalo branch. Inya attended college in Buffalo and spent a year studying abroad in Spain. She also lived in New York City for a number of years, where she worked for CitiBank and used her MBA degree in Finance. When she moved to Denver, she continued her career in finance until her recent retirement. Always an intrepid traveler, Inya has traveled to Ukraine numerous times and visited relatives in Lviv. Since retiring, she has

Trekker Inya Saldyt at the Douro River in Porto, Portugal, September 2023.

been to Australia, Japan, and Guatemala and has completed a 280-km trek across Portugal and Spain on the Camino Portugues. Inya plans to continue her membership in our branch, which will benefit from her wisdom, enthusiasm, friendliness, and willingness to pitch in where needed. In honor of Inya's service, Branch 38 donated \$1,500 to outfit a female Ukrainian soldier as part of this year's campaign to Keep Ukraine Warm: Support Women Soldiers (see story on page 18). – *Helena Schultz, branch president*

Plants for Sale! Branch 136 (Naples, FL) Turns Love of Gardening into Fundraising Success

From left: Daria Hirniak, Halyna Traversa, Luba Marino.

Who would have thought that a Soyuzianka's penchant for gardening could become a spectacular fundraiser for humanitarian aid to Ukraine? Halyna Traversa, our Social Welfare Chair who enjoys gardening as a hobby and a mode of relaxation, spent two weeks transplanting 150 plants into smaller containers for this project. After advertising the plant sale in her community newsletter, friends, neighbors, and strangers came to buy; many came just to donate to a worthy cause. With our membership chair, Daria Hirniak, and our treasurer, Luba Marino, assisting with sales, the project was a success by any measure. With donations still coming in from Halyna's friends, as of late February a total of \$6,275 had been raised. Kudos and thanks to Halyna for all her time and efforts. The majority of the funds will be designated for the UNWLA War Victims Fund. Remaining funds will be used to support our widow in Ukraine, Nadiya Tanska, and her two young daughters, who lost their husband/father early in the war, which began in 2014. – *Natalie Santarsiero, branch president*

Branch 137 (Clifton, NJ) Christmas Fundraiser Supports Keep Ukraine Warm Campaign

In early December, Branch 137 members presented a unified front, turning out in full force at the branch Christmas Fantasy Wonderland fundraising event to support the men and women of Ukraine as they bravely persevere to take back our country. Thanks to Nataliya Hunko-Chuchvara (Unique Blooms Floral Design) and Марія Войціцка's MishMash Catering (food, libations, holiday music), holiday spirit permeated the air, and the room was transformed into a winter wonderland as our members demonstrated their talent in designing their personal Christmas wreaths. Fresh evergreens and pine cones were used to assemble the wreaths, which were then decorated with glittering ornaments and aromatic dried citrus, and adorned with beautiful velvet ribbons. All funds raised were earmarked for another important UNWLA project: Keep Ukraine Warm (see page 18). – *Mariya Vasykiv*

Catherine Zadorecka Gorham

Branch 95, Kerhonkson/Poughkeepsie, NY

Catherine Zadorecka Gorham, 80, of Poughkeepsie, New York, fell asleep in the Lord peacefully on November 13, 2023, surrounded by her loving and devoted family. She was born in Bergheim, Germany, to Magdalena and Ivan Zadorecky. She immigrated to the U.S. and lived in "Little Ukraine" in New York City until moving to Poughkeepsie.

Catherine was a graduate of Poughkeepsie High School and SUNY Dutchess. She was employed at IBM until she met her husband and started a family. Returning to work, she worked at the Institute of Ecosystem Studies, then the Professional Culinary Academy until retirement.

Cathy (as friends and family called her) had the soul of an artist, being interested in many of the arts and crafts, such as photography, basket making, gardening, and sewing and quilting, as well as crafting, where she had quite a

skillful hand. She also enjoyed classical music and loved the opera. She especially loved traveling with her family to places like Alaska, Canada, and particularly the American Southwest.

Cathy was very proud of her heritage and was a founding member of UNWLA Branch 95, of which she was a devoted member for over 32 years. She served as the branch archivist all those years, recording branch activities, and also served as a co-vice president for a few terms. Cathy threw herself wholeheartedly into the branch's many ethnic and cultural activities for the local community as well as for the UNWLA, using her artistic and crafting skills to create many beautiful items. Her last efforts were geared toward Ukrainian war humanitarian relief.

Cathy is loved and mourned by her husband of 54 years, Robert, and is survived by her children, Anne Marie Rachupka, her husband Tony Rachupka, and James Gorham, and by her grandchildren, Samuel and Thomas Rachupka, as well as close family, several adoring nieces, and countless loving friends, especially her Branch 95 sisters.

We will miss you, Cathy. Diakuyu for all you meant to us! Rest in God's peace.

Branch 95

Богдана (Дана) Христина Іванець-Федорак

96 Відділ США, Ворен, Мічиган

Завжди елегантна, струнка білявка з модною короткою зачіскою Богдана Федорак випромінювала гламур. Вона була професійна та працьовита українська патріотка. Часто супроводжувала свого чоловіка, інж. Богдана Федорака, Почесного консула України в Детройті та колишнього президента Українського Культурного Центру у м. Ворен, на політичні зустрічі і приймала вдома американських політиків.

Ми довгі роки співпрацювати з Даною в 96-му Відділі СУА. Вона готувала для нас лекції на медичну тематику і завжди додавала торт до наших численних буфетів. Коли кілька років тому ми розпочали проєкт та просили членів відділу надати їхні біографії, Дана першою це зробила.

Ось чим вона поділилася з нами.

«Я народилася у родині Дзядиків та Іванців у Сокалі Львівської обл. Тато мого тата, Іван Іванець, був у Січових Стрільцях і загинув під Львовом у Першій світовій війні. Мама тата, Оля Іванець, померла, коли я ще була маленькою. Мій тато, Осип Іванець, мав двох братів — Славка й Ореста, і одну сестру Дзвінку. Орест був дуже політично заангажований і 18 років провів на Сибірі, помер у 1991 р. Тато був якийсь час в УПА, відійшов через здоров'я. Мамин тато, Петро Дзядик, був учителем математики і перебував з нами в Німеччині. Моя бабуня, Параска Дзядик, померла в Німеччині. Мама, Олена Галина Дзядик-Іванець, мала двох братів та одну

сестру. Наймолодший брат, Євген, помер від тифу. Старший брат, Богдан (Ньюно), був лікарем-хірургом. Німецька газета писала, що він «чужинець зі золотими руками». Сестра Слава з родиною жила у Детройті. Родичі мої були учителями — учителювали у Сокалі та Боратині. У мене є сестра Ірина (Ляля). У вересні 1944 р. родина мами емігрувала на Захід. Ми замешкали в таборі у Байройті, де ходили до української школи, Пласту, на лекції... Коли я мала 8 років, почала вчитися грати на фортепіяні... У вересні 1949 р. моя родина пережила великий удар: смерть мого тата... Мама, будучи сильного характеру, була нам і татом, і прекрасною мамою...

У вересні 1949 р. ми переїхали до Америки та жили у Детройті... Я пішли до школи та до Пласту і продовжувала гру на фортепіяні... Закінчивши середню школу, я пішла до Вейнського «Wayne» Університету... Мене також дуже цікавила хімія, фізіологія та медицина. Я закінчила фармацію та пізніше спеціалізувалася в онкологічній ділянці. У 1958 р. одружилася з інж. Богданом Федораком. Ми маємо трьох синів. Найстарший, Марко Осип, інженер-механік, магістер, одружений з Марією. Вони мають двох доньок: Катю та Александру (Елі). Другий син, Ігор Юрій, лікар-хірург, одружений з Елен. Вони мають доню Надю Олену та сина Романа Данила. Наймолодший син, Юрій Дмитро, є адвокатом-прокуратором. Він одружений з Вірою, і вони мають доню Александру (Лесю) Марію та сина Богдана Мирослава. Я була активна в Пласті, в Українській Студентській Громаді, в Інтернаціональній Студентській громаді, у професійних організаціях, у Товаристві українських фармацевтів, у школі Непорочного зачаття, а тепер у СУА, відділ 96.»

У жовтні 2023 р. ми отримали сумну звістку про те, що подруга Дана Федорак відійшла у вічність. У нашій пам'яті залишиться гламурна, елеганта, красива, струнка, професійна постать нашої подруги Дани.

Лада Пеленська Прокон, 96-й Відділ СУА.

Lydia T. Jaciw Taraschuk

Branch 96, Detroit, Michigan

It was with shock and deep sadness that Branch 96 and Detroit Regional Council members learned of the sudden passing of our vibrant, beloved, and highly respected Branch 96 president, Lydia T. Jaciw Taraschuk, on November 5, 2023, at the age of 84.

Lydia was a loving mother to Donna (George Woronowycz) Voronovich, Katherine (Lawrence) Bis, and Andrew Taraschuk; cherished grandmother to Alexander, Victoria, Mol-

ly, Adam, and Ryan; and beloved wife of the late George Taraschuk and the late Bohdan Nehaniv.

Lydia was born in Krakow, Poland, on July 17, 1939, to Dr. Roman and Oleksandra Jaciw. They escaped the persecution of the intelligentsia, since both came from priestly families and bishops, including Cardinal Sylvester Sembratovych of the Catholic Church. They lived in Mehlen-dorf, then Hanover, Germany, and finally settled in Harrisburg, Penn-

sylvania. Lydia earned a BA in history from New York University and later obtained two MA degrees, in Special Education and in School Psychology.

She met George Taraschuk, son of Dr. Paul and Olena Taraschuk from Montreal, at Soyuzivka, where they married in 1961. They lived in Montreal, New Jersey, and finally in Michigan.

Lydia joined Branch 96 and devoted herself to social welfare at the branch and Regional Council levels. As Regional Chairperson, she kept track of the elderly in our community, encouraging members to visit them on a regular basis. Every East-

er, baskets were prepared and blessed by a priest, then delivered to the elderly. At Christmas, she found unique gifts for our home-bound seniors. For years, Lydia sent clothing and uniforms for schoolchildren, and underwear and blankets to homes for the elderly in Ukraine.

Lydia's benevolent heart always helped people in need. She mobilized a Branch 96 fundraiser to aid an orphanage in Dnipro for children with congenital defects. More recently, Lydia encouraged members to donate personal funds to provide an 18-year-old graduate of the orphanage with an iPad, to continue creating beautiful poetry. Eventually, members funded printing of a booklet of his poems in Ukraine.

In 2020, Lydia took over leadership of Branch 96. Despite COVID and Moscow's brutal attack on Ukraine, Lydia still organized fundraisers to support UNWLA projects. She did this while already very ill – which she shared with no one. At our October 6 meeting with national president Natalie Pawlenko, no one could imagine that she would be gone within a month. Lydia will be dearly missed!

Vichna Yii Pamiat!

Marta Kwitkowsky, Branch 96

Anna Zabrocky

She completed her studies at the National Gymnasium in Lviv in June 1944. As the Soviets approached Lviv, she and her fiancé, Wasyl Zabrocky, fled to Austria. They married in Semmering and then set off for Munich, where Anna enrolled in university to study pharmacy. Their first child, Chrystyna, was born there. From Munich they were assigned to a Displaced Persons camp in Mittenwald, Germany. My mother and her family were assigned to a DP camp in Landeck, Austria. The camps were only 40 minutes apart. In 1949, Anna and her family immigrated to Philadelphia, and Vera to Cleveland. They were able to con-

May 2, 1925 – November 8, 2023

Anna Zabrocky was born in Zboriv, Western Ukraine, to Anastasia and Wasyl Borosiuk. At 18, she met my mother, Vera Kwit (née Karmazyn), at a trade school in Lviv, and their lifelong friendship began.

tinue their friendship through the ensuing years. In Philadelphia, Anna's son Roman was born. In Cleveland, Vera had her first child, Marusia.

In Philadelphia, Anna and her family settled in the Fairmount neighborhood and were active parishioners of St. Nicholas Ukrainian Catholic Church for over 60 years. While raising her family, Anna worked for Cigna Life and Health Insurance Company until her retirement. Most enjoyable for Anna was her involvement with Soyuz Ukrainok. In 1953 she and her friends founded Branch 10. She held various positions, including president from 1993 to 1995. Last year the branch celebrated its 70th anniversary. The current president, Solomiia Kobuta, said, "Branch 10 is one of the few old branches that has received a 'new life' thanks to Pani Nusia and the original founders who graciously forwarded their life's work to the new young members. It was very important to the early founders that the history they created continues to thrive and prosper. We as members are very proud and will continue to work and make our branch successful." Vera, on the other hand, became active with branch 124 in St. Petersburg, Florida. Chrystyna and Marusia continue their mothers' legacies as members of UNWLA Branches 136 and 75, respectively. "Вічна буде їй Пам'ять."

Marusia Kwit-Flynn, Branch 75, Maplewood, NJ

Стипендійна Акція СУА UNWLA Scholarship Program

Вітаємо з новим 2024 роком усіх спонсорів та жертводавців Стипендійної акції СУА!

Ваша щедрість та бажання допомагати учням і студентам в Україні та Бразилії є причиною продовження нашої програми!

Помолімося разом за стипендіатів в Україні, які навчаються в час війни у своїй Батьківщині!

Нехай Всевишній благословить Вас з родинами та учнів і студентів на рідних землях.

Greetings in this new year of 2024 to our sponsors and donors. Our warmest wishes to you for a healthy, happy, and prosperous New Year. Your generosity and willingness to help students in Ukraine and Brazil are the reasons this program exists.

Our prayers go to students in Ukraine who are studying in extreme circumstances. May the New Year bring about a positive change to their lives.

God Bless you and the students in Ukraine.

Scholarship Update

As of January 11, 2024, the Scholarship office had received documents for 380 students in Ukraine. Sixty-one students did not return for the 2023–2024 school year, and 121 are new requests.

We are actively notifying sponsors of returning students. We are also sending out notices about scholarship recipients who have not returned, with a request to consider sponsoring another student. Your timely responses will be greatly appreciated.

Nadia Jaworiw, UNWLA Scholarship Chair, and the members of the UNWLA Scholarship Committee

Подяка від стипендіатки з України

У мене розпочався навчальний рік. Але до школи ми таки не ходимо (займаємося онлайн). Через повітряні тривоги уроки не відбуваються. Ми сидимо в укритті та чекаємо на відбій. Але я всеодно навчаюсь добре. Отримала відмінно з математики та української мови. На жаль, після поранення мого батька ми з ним бачимося дуже рідко. Він весь час у шпиталях. Нещодавно йому поставили слуховий апарат та нарешті він чує. Але лікарі не можуть достати всі оскалки з його очей, тому він майже не бачить. Наше життя до війни і теперішнє відрізняються. Моя мама каже, що треба бути

вдячною за все, що маємо, і я вдячна Вам, що Ви допомагаєте мені. Щиро Вам дякую за допомогу.

Милана, учениця 3-го класу

У Пам'ять • In Memory Of

У пам'ять про мого брата, **св.п. Івана Принади**, який помер 29 січня 2009 р., висилаю \$150 на Стипендійну Акцію СУА через 56-й Відділ СУА.

Христина Принада

У пам'ять про щирого приятеля нашої родини **св.п. Атанаса Кобрина**, який помер 5 січня 2022 р., висилаю \$50 на Стипендійну Акцію СУА через 56-й Відділ СУА.

Христина Принада

I am enclosing a donation of \$10,000 to the UNWLA Scholarship Program in honor of my Mother and Father, **Wolodymyra & Stefan Slywotzky**, who had been longstanding supporters of the Scholarship Program – it was something very close to my Mother's heart, and it was one of the causes she wished me to support.

Dr. Chrystia Slywotzky

Пожертви від 1 листопада до 31 грудня 2023 р. Donations from November 1 to December 31, 2023

\$10,000	Dr. Chrystia Marta Slywotzky (MAL)
\$3,300	UNWLA Branch 65
\$2,100	Luba Bilowchtchuk (98)
\$1,200	Gary & Irene Wolfe (47)
\$1,150	Nadia A. Jaworiw (98)
\$1,100	Orest and Lidia Bilous Family Foundation (56), Anne M. Kaczmarczyk Evans
\$1,080	UNWLA Branch 53
\$990	UNWLA Branch 76, UNWLA Branch 134
\$700	Irina Buczkowski (67)
\$660	Dr. Marta Voytovich & Laurie Gauper (MAL), UNWLA Branch 75
\$530	Elisabeth Ivaniw Jones
\$500	Michael & Luba Kostryba (98)
\$450	George Horb (101)
\$440	UNWLA Branch 101
\$400	Dr. George E. Jaskiw, Robert J. Kent, Wolodymyra Krasniansky (12), UNWLA Detroit Regional Council

- \$330** Marta H. Mulyk Baxer, Slavomyra Bilas (90), Dr. Marta L. Biskup (MAL), Bohdanna Chudio (28), Olga Kwasnychka, George Shevchuk (98), Orysia M. Stefaniw (98), Dr. Vera K. Swade (124), Dr. Orysia N. Tresznewsky (54), UNWLA Branch 73, UNWLA Branch 96, UNWLA Branch 124, UNWLA Branch 125, UNWLA Branch 129, Yuri B. & Anna H. Zelinsky
- \$250** Wiktorija & Marianna Wakulowska (90)
- \$220** Marta V. Borodayko (36), Vera Hoerner (3), George & Victoria Mischenko (98), Oksana Mulyk (134), Oleh Luba & Anna Lewicky, John Pluta (13), George & Alexandra Rakowsky (113), Marta D. Shyprykevich (67), Zoriana Stawnychy, UNWLA Branch 132
- \$200** Chrystyna Prynada (56)
- \$110.22** Nadia Trojan (108)
- \$110** Irene Diakun (98), Nathan & Andrea Figley (98), Mary Sue Hoffman, Oksana A. Lew (56), Helena O. Pawlenko (98), Roxolana Saciuk (56), Jeffrey & Sofia Shields (131), Orysia Stryzak (113), Dr. Stephan & Tamara Tymkiw (78), UNWLA Branch 64, UNWLA Branch 83, UNWLA Branch 115, UNWLA Branch 135
- \$50** Natalia Honcharenko (98)
- \$42** Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА

UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002

**UNWLA, Inc. Scholarship /
Children-Student Sponsorship
Program**

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

СУА • UNWLA

- \$1,500** Branch 38 (Denver) in honor of past president and long-time member **Inya Saldyt**, who has served Branch 38 in a leadership capacity for at least the past 30 years (see story page 28)
- \$710** Branch 83 (New York City) з нагоди 80-ліття нашої доброї приятельки **Ірини Едліцької**:
- \$300** Родина Сіппі
\$180 М. Циган/Н. Глухий
\$100 Анна Новосад
\$100 Рома Шуган
\$50 Богданна Слиж

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of Catherine Zadorecka Gorham:

- \$515.72** Becky Morlier
\$206.47 Verna & Fred Carr – we were good friends of Cathy and her family for many years. She will be very much missed. Rest in peace, Cathy
- \$103.39** Mary Nagel
\$103.39 Cynthia & Frank Post in loving memory of Cathy, a wonderful woman who was proud of her Ukrainian heritage
Katri S. McEwen
- \$100** Marianna Crans
\$51.85 Karen & Bill Miller; Tara Tenorio;
\$51.85 Rosemary Weiss – Cathy was a good friend of my cousin Joanne Schmitt
Diane Sterling
- \$50** Elsie Moroz
\$50 Theresa M. Nallett
- \$1,000** Victor Shevchenko in loving memory of his wife **Larisa Shevchenko**, longstanding member of Branch 113 (New York City)
- \$103.39** The Koch family in fond memory of **Irene Schkurat Kuziw**, who was very proud of her Ukrainian heritage
- \$100** Branch 10 (Philadelphia) in loving memory of **Anna Zabrocky**
- \$100** Roksolana Hanf in loving memory of **Anna Zabrocky**
- \$100** Lykthey Family in loving memory of **Larisa Shevchenko**
- \$100** Maria Saxe in loving memory of **Kateryna Dumanchuk**
- \$51.85** John & Halia Poruchynsky sharing in the sorrow at the loss of **Jaroslawa Bilyk**. Extending our heartfelt sympathy and love, knowing that her faith in Christ promises salvation and eternal life. Vichnaya Pamyat!
- \$50** Branch 91 (Bethlehem) in loving memory of **Adrian Cehelsky** – brother of our dear member Nadia Cehelsky-Kidd and son of our member Ola Cehelsky, also in memory of **Oksana Koropecykj**, dear aunt of our member Nadia Cehelsky-Kidd and sister to our member Ola Cehelsky
- \$50** Moscow Women's Club in loving memory of **Lydia Popoff**; Stoppini Foundation in loving memory of **Lydia Popoff**

- \$25 Branch 91 (Bethlehem) in loving memory of **Olga Tretiak**, mother of our member Marta Fedoriw, a longtime former member of our branch
- \$25 Michele Sabino in loving memory of **Justyna Wijtyk Uschak** of Houston, Texas (3/30/1927–10/15/2023)

BABUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

- \$500 Olga Karmazyn
 \$300 Branch 142 (Detroit)
 \$225 Branch 83 (New York City)
 \$200 Nadine Sielecki
 \$100 Branch 118 (Houston)
 \$100 Valentina Gluch
 \$50 Irene Wolowczuk
- Branch 98 (Holmdel/Middletown, NJ) donated **\$6,498** to the UNWLA Babusi Fund for needy Babusi in Ukraine. This is the list of donors:
- \$1,000 Stan & Halyna Jakubowycz
 \$400 Dolores D. Sheppard
 \$300 Daria Ushak
 \$250 Theodore & Nancy Kirby, Oleksander & Olga Kuzyszyn, Roman & Myra Sawycky
 \$200 Luba Bilowchtchuk, Helena Blyskun, Nadia Jaworiw, Michael & Luba Kostryba, Jaroslava Mulyk
 \$150 Karen Chelak, Natalie Pawlenko
 \$100 Ronald & Helen Bucco, Daniel & Magdalena Chromowsky, Bohdan & Orysia Germak, Bohdan & Maria Harhaj, Nicholas & Irene Hluchyj, Peter & Luba Hull, Nikolaus & Maria Ifczenko, Walter & Luba Kasian, Dr. Roman Kernitsky, Dr. George & Mrs. Nadya Kihiczak, Oleh & Helen Kolodiy, Oksana Konyk, Basil & Penny Kuzyszyn, Bohdan & Oksana Kuzyszyn, Mariana Livcha, Yuriy Lojko, Theodora Makar, George & Victoria Mischenko, Roman & Maria Mykyta, John & Anna Poruchynsky, Helen Pryma, Peter & Patricia Zanellato, Irene Zawerucha
 \$75 William & Elisabeth Barna
 \$60 Vladimir & Halyna Lojko
 \$50 William & Andrea Figley, Natalia Honcharenko, Anna & Myron Krawczuk, Volodar & Janelle Lojko, Anne Miele, Oksana N. Mulyk, James & Christina Oertling, Anita Roik, Irene Sawchyn
 \$30 Larysa Burke, Helena Pawlenko
 \$25 Christine Fedun, Orysia & Taisa Jacus, Vladimir Kowaliwskyj, Irene Krawczuk, William & Barbara Lashley
 \$20 Olga Kobryn

Our heartfelt thank-you to all contributors for your generosity and support.
 Submitted by Halyna Lojko, Branch 98 President

PEDIATRIC BURN VICTIMS • ЖЕРТВИ ОПІКІВ

- \$309.56 Betsy Decyk
 \$300 Branch 142 (Detroit)
 \$100 Branch 118 (Houston)

ORPHANS FUND • ФОНД СИРІТ

- \$200 Irene Wolowczuk

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

\$200 Branch 118 (Houston) in loving memory of the first UNWLA Branch President in Texas, **Justyna Wijtuk Uschak**, who passed away on October 15, 2023. We will remember her warmly, for her undying love for Ukrainian embroidery, her untiring hands, and her love for her family, friends, and Ukraine. May she rest peacefully. Vichnaya Pamiat:

- \$100 Branch 118 (Houston); Marta Noukas
 \$50 The women of Royal Oaks Garden Club in Houston
 \$30 Maria Wijtek
 \$20 Shanya Gensior
- \$1,000 Irene Pyskir Bilak (Branch 29 – Chicago) з нагоди 80-ліття
 \$250 Olha Stasiuk; Maria Wysowskyj
 \$110 Stefania Semuschak
 \$100 Marta Pereyma
 \$60 Ellen Casey
 \$50 Branch 56 (Northport) in loving memory of **Orest Lazor**, husband of Oksana Lazor, a longtime member of Branch 56
 \$50 Branch 56 (Northport) in loving memory of **Rev. John Fatenko**, husband of Anastasia Fatenko, a longtime member of Branch 56
 \$50 Марія Дурбак у світлу пам'ять **Ірини Дурбак, Стефанії Миськів, Теодозії Дурбак та Іванни Городиської**
 \$50 Bohdanna Chudio; Rozalia Holowka; Mary Poliszczuk
 \$42 Theresa L. Ben; Betsy Decyk; Tamara Denysenko; Olena Paslawsky; Annette Sawycky; Oksana Stanko; Julia Sydorowych; Ulana Tyshynsky; Maria Walchuk
 \$25 Stefania Brezden; Roma Gudziak; Alexandra Horodysky; Zorianna Klufas; Tatiana Paslawsky; Irene Wolowczuk
 \$22 Irena Pryjma
 \$20 Viktoriia Devincenzo; Inna Momotiuk; Vera Obuszczyk
 \$17 Dora Horbachevsky; Irene Kostrubiak
 \$15 Maryann Mysyshyn
 \$12 Ulana Diachuk; Tatiana Janowycz
 \$10 Bohdan Duchnycz; Maria Holian; Nadia Kachalenko; Maria Saxe; Martha Wiegand
 \$7 Lola Saveskie
 \$2 Andrea Kulish Wilhelm

Пожертви від Відділів та Округ СУА для кампанії «Інструменти для надії» (яка почалася 5 липня)

UNWLA Branch and Regional Council donations
 for the Give Hope the Tools Campaign
 (launched on July 5)

- \$15,000 Branch 108 (New Haven)
 \$12,000 Branch 139 (Stamford)
 \$5,200 Branch 83 (New York City)
 \$2,134 Branch 97 (Buffalo)
 \$2,000 Branch 67 (Philadelphia); Branch 129 (Detroit)
 \$1,000 Branch 38 (Denver)
 \$500 Branch 113 (New York City); Branch 115 (Detroit)
 \$130 Branch 118 (Houston)

НАШИМ ДІТЯМ

Писати Тетяна Прокоф'єва почала ще в школі, коли подарований блокнот перетворила у дівочий щоденник, до якого занотовувала те, що її цікавило, хвилювало, торкалося струн підліткової душі. Записувала роздуми про прочитані книги та враження від зустрічей, описувала почуття до рідних. Нині, як учителька літератури, пише багато для дітей. У її доробку понад 11 альманахів і також власна збірка «З теплом написані слова». Її твори друкуються у дитячих журналах, вона учасниця та переможниця всеукраїнських і міжнародних конкурсів. Повномасштабна війна росії проти України стала для Тетяни Прокоф'євої додатковим стимулом до творчої праці. «Пишу від душі та серця. У кожен рядочок укладаю частинку добра. Вірю, що світло перемагає темряву, що добро завжди перемагає», — каже письменниця і намагається дарувати свої рядки всьому світу.

Чарівна історія про лисичку, її книги та Неслуханя

(Добра казка для малят до Всесвітнього дня книги,
що відзначається щорічно 23 квітня, починаючи з 1996 року.)

Тетяна Прокоф'єва, місто Покров Дніпропетровської області

Історія ця трапилася давно, коли саме, вже й не згадаєш, але повідати її вам дуже хочеться.

В однім казковім лісі, де звірі завзято говорили, а птахи щебетали веселі пісні, жила-була лисичка. Мала вона свою хатинку під старою ялинкою. Затишно було у її домівці. Біля віконця стояли стіл і стільці, де гості могли присісти й відпочити.

Та головною окрасою лисиччиного помешкання була бібліотека. Так-так, саме книги полюбляла читати наша лисичка. Усі мешканці цієї чарівної місцини її знали й радо приходили у гості. Лиска кожного зустрічала привітно, пригощала малиновим варенням і трав'яним чаєм, читала цікаві історії, казки та вірші. Кожен, хто потрапляв до неї, завжди повертався додому у гарному настрої й з добротою у серці.

Та одного дня, коли наша мудра лисичка ходила до зайчика, аби подивитися, чи все у нього гаразд, книги з її оселі зникли.

— Куди вони поділися? — схвилювано вигукнула лиска.

— Як тепер бути? Де їх шукати? — одне за одним виникали запитання, але відповідей на них не було.

Мешканці лісу, що полюбляли гостювати у лисички, зібралися на нараду. Потрібно було книги розшукати, бо ж як тепер без них?

І тут гострозорий яструб, що літав високо-високо, на одній із галявин побачив книжку — ту, що вчора лисичка читала звірям. Не втрачаючи час, господарка бібліотеки разом з друзями швидко дісталися туди.

— А й справді! Це ж моя збілочка віршиків. А потім зовсім недалеко друзі угледіли ще

одну книжку, а далі — ще і ще... Так, крок за кроком, дісталися вони у глибокі лісові хащі. Страшно й темно було там, але що поробиш? Треба було знайти кривдника. Знала лисичка, що у цій глухомані живе Неслухань — маленький вередун, який нікого не хотів слухати й чути. Може, то він і є крадієм?

Тим часом звірята знайшли ще одну книжку на стежині, яка й привела їх до невеличкого будинку. Саме у ньому проживав Неслухань.

Зайчик постукав у двері:

— Агов! Є тут хто?

— А тобі чого? — сердито відповів господар.

— Вітаю тебе! Ми лише хотіли запитати, чи не бачив ти книг, що зникли з бібліотеки лисички?

— Ні, не бачив! І взагалі не розумію, про що це ви кажете, — пробурмотів Неслухань.

— Але доріжка з книг чомусь привела до твого будинку, — хитро сказала лиска.

Неслухань відчинив двері й, опустивши голову, несміливо вийшов на ганок та винувато промовив:

— Пробачте, це справді я!.. Мені стало сумно самому, от я і вирішив поцупити книжки. Але я не вмю читати, то ж тільки малюнки розглядав.

Лисичка зрозуміла, що Неслухань може й не винен. Адже він живе сам і немає кому навчити малюка грамоті та гарних манер, нікому пояснити, що є добре, а що погано. От він і робить шкоду.

То ж, склавши всі книжечки на возика та нетримаючи зла на кривдника, товариство зібралось йти додому. Але звірі вирішили, що маленькому Неслуханю вкрай потрібні друзі, хоч він і наробив багато поганих справ.

— Ти приходи до нас, не соромся, — доброзичливо сказала лисичка. — Ми завжди раді тобі допомогти. А я навчу тебе читати.

Неслуханю стало соромно за свою поведінку. Уперше в житті він зрозумів, що вчинив зовсім погано. Тому щиро вигукнув услід звірям, що зникали за деревами:

— Я обов'язково прийду до вас!

Минали дні... Лисичка так само гостинно зустрічала у себе звірів і птахів. Частувала їх чаєм і різними смаколикками, читала гарні та повчальні казки. А допомагав їй у цьому Неслухань. Бо тепер він сам прочитав немало книг і напевно знав, що добрі справи робити набагато приємніше.

Self-Concept

Ihor Magun, MD, FACP

Sit down and literally take a breath with me. Indulge in a moment of calmness of mind and body. I want you to think about yourself over time. How you see yourself as a person has a significant influence on many aspects of your life. Now ask yourself how you characterize yourself.

Most of us have a strong sense of self – of who we are – and this in turn makes it extremely difficult for us to see ourselves differently. How we view ourselves as well as how we make statements about ourselves are

all part of something referred to as self-concept.

Self-concept is basically a collection of beliefs that we hold about ourselves – a broad view of who we are mentally, physically, socially, and spiritually. It literally answers the question, “Who am I?”

Self-concept emerges and evolves through childhood and is malleable in early adulthood. It is also developed through social media, which affects our self-identity and self-perception. As we age, we establish ideas about who we really are, and as a result, it is difficult to change. With aging, our values, expectations, and needs change, but frequently our self-concept – our view of ourselves – remains the same. This literally outdated feeling can sabotage the opportunities and challenges we face in life.

If, for example, you weren’t a good athlete or a leader in your youth, you may not see yourself as a physically adept person or the leader you really are. This self-perception formed from the past stays with us and affects how we feel about the person

we think we are as opposed to the person we aren’t.

How can we address and improve our self-concept? Here are a few suggestions:

Develop a picture of yourself in the future – this will alter your current behavior by allowing you to focus on becoming the person you would like to be.

Speak to close acquaintances and family members, asking them indirectly if you embody any specific traits or qualities that make you who you really are. You may be surprised by how you thought about yourself and what others see in you.

Change your way of thinking and making statements like “I’m not good at cooking.” These types of statements label us (both to ourselves and others who hear them) and may not be true. The word “cooking” can be substituted with any other activity.

Self-concept impacts our response to life and helps us respond in ways that are positive. It correctly recognizes our real worth. How much you value, accept, and like yourself contributes to your self-concept.

Налисники на Колодїй

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проекту «Пані Стефа» (panistefa.com)

В Україні є дві традиції, як називати тиждень, що передує Великому посту. Центр, Схід і Південь святкує *Масниці* (Масляна), які ще називають Колодки чи Колодїй, а в побуті — *Заговини*, *Ніжкові заговини* (*Масниці* це те саме, що *Масний*, він же *Тлустий*, *Жирний тиждень* у багатьох інших культурах). Західніші регіони України називають цей тиждень переважно Колодїй, а також *Запуст*, *М'ясопуст*, *Сиропуст*. Утім важливо розуміти, що традиції мігрують разом з людьми, тож можна зустріти всі назви по цілій Україні. Так, *Колодїй* властивий для всієї України. Це було веселе, з забавами, безжурне і «жіноче» свято, яким керували жінки. Жінки також мали роль охоронниць моралі — колодками, що їх чіпляли парубкам і дівчатам, які у цьому весільному сезоні не поженилися, нагадували про потребу врегулювати родинний статус.

Традиційно головною їжею на *Колодїй* є вареники з сиром і сметаною. Бо ж на *Сиропустну* неділю «і бусурмени вареники їдять!», а про нас, православних, і мови не може бути. Однак за варениками з сиром ідуть гречані оладки (млинці), сирні бабки, сирнички, налисники з сиром, капуста з олією, капуста, «огірки» — розсіл огірковий, яєшня на маслі, сир зі сметаною, різні каші, борщ з рибою, локшина на молоці та інші пісні страви. Традиційними стравами на *М'ясопуст* є холодець. На Галичині ще печуть пампухи і смажать хрусти (вергуни).

Пропоную перепис **налисників**, бо це те, з чого почалася моя «кулінарна кар'єра», коли ми з сестрою (нам було років 5—7) дуже їх захотіли. Тоді, очевидно, ми не мали поняття, як їх смажити. Тож кухня в борошні, ми в тісті... Але за якийсь час на столі вже був таріль не найгірших налисників і дві щасливі дитини. Не можу сказати, що я тепер вмю ідеально їх смажити. Але як же ж я їх люблю! Тому розкажу, як це роблю я — а раптом комусь знадобиться.

Я маю кілька улюблених видів налисників — прості тоненькі, кукурудзяні, на пиві, зелені шпинатні та жовті гарбузові. Пропоную мій базовий перепис на 30 тоненьких налисників.

СКЛАДНИКИ: 18 унцій молока (або 9 унцій молока і 9 унцій води; або 14 унцій молока і 4 унції вершків жирності 10 %); 5—6 яєць, 1 ст. ложка цукру (з верхом); 1 ч. ложка солі (без верха); 6—8 ст. ложок олії без запаху; 30 — 35 унцій борошна (скільки візьме, щоб тісто було, як рідка сметана, і добре лилося).

ПРИГОТУВАННЯ. У глибокій посудині блендером (або колотушкою) збити яйці, олію, цукор і сіль, щоб все гарно розчинилося та змішалось. Влити всю рідину й, потрохи додаючи борошно, продовжувати збивати. Залишити тісто на пів години. У цей час можна приготувати начинку, якою будете змащувати налисники. Начинка може бути різною. На фото — налисники, перемашені паштетом з курі'ячої печінки.

Перед смаженням першого налисника сковорідку треба змастити олією або плястерком сала. Також після смаження першого налисника, якщо треба, додати борошна або рідини.

Можете спробувати приготувати налисники на пиві — вони мають характерний пивний аромат. Принцип приготування і пропорції — ті самі, що в базовому переписі. Часом я до пива даю якусь частину вершків, щоб пом'якшити смак, а до борошна додаю 2—3 ложки житнього. Такі налисники найкраще пасують до солоних начинок — наприклад, з меленого м'яса чи печінкового паштету.

Але хай там як, сенс останнього тижня перед постом в Україні — приготувати себе до нього духовно і фізично. Це час примирення з собою і тими, хто нас оточує, намагання позбутися образ, очікування посту.

Тож ліпше вареники, смажте налисники (і не тільки на Колодїй), і будьте мені здорові!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY and at additional mailing offices (USPS 414-660)

80-ліття «Нашого життя»

Місія «Нашого життя»: повідомляти про важливу роботу СУА, її відділів і членів, а також про значення цієї діяльності; висвітлювати досягнення наших членів і відомих українців у всьому світі; розповідати про багату культуру та захопливу історію України. У нашому провідному виданні також описується еволюція СУА на тлі розвитку українсько-американської громади та змін, що формували сучасну Україну. І це сталося завдяки вашій непохитній співпраці та підтримці.

Оскільки ми святкуємо 80-річчя «Нашого життя», то сподіваємося, що ви й надалі підтримуватимете журнал своїми щедрими пожертвами, що не обкладаються податками. Будь ласка, подивіться на конверт усередині цього журналу, щоб дізнатися про ваші способи надання пожертв.

Дякуємо вам за вашу підтримку!

80 Years of Our Life

For 80 years, since January 1944, *Our Life* has reported on the important work of the UNWLA, its branches and members, and the impact of these activities ... celebrated the achievements of our members and of accomplished Ukrainian women worldwide ... and shared Ukraine's rich culture and fascinating history. Our flagship publication has also chronicled the evolution of the UNWLA against the backdrop of the development of the Ukrainian American community and the changes that have shaped today's Ukraine. And it has done so thanks to your unwavering collaboration and support.

As we celebrate the 80th anniversary of *Our Life*, we hope you will continue to support the magazine with your generous tax-deductible donations. Please see the envelope inside this issue for your giving options.

Thank you for your support!